

וועדת שימור – תמליל

מספר הוועדה : 20

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : י"ח שבט תשפ"ה (16.02.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 09:08

שעות סיום הוועדה : 11:23

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

לורה ורטון:

אוקי, אז בוקר טוב, היום יום ראשון 16.02, השעה תשע וכמה דקות, אנחנו מתחילים ישיבה אני לא יודעת איזה מספר,

מורן בן זיו:

20.

לורה ורטון:

20, של וועדת שימור.

חיים כהן:

כתוב,

איציק שוויקי:

כתוב, וועדת 20.

לורה ורטון:

איפה?

איציק שוויקי:

למעלה.

חיים כהן:

הנה, מספר וועדה, 20.

איציק שוויקי:

כאן, כאן, כאן, כאן.

לורה ורטון:

לא משנה.

איציק שוויקי:

כאן.

לורה ורטון:

לא משנה. אוקי. בכל אופן, יוחנן וייצמן טרם הגיע אבל כנראה מסר שאפשר להתחיל בלעדיו אז אנחנו נתחיל, ואני אגיד נוכחים, חברי וועדה נוכחים חיים כהן, שרון שלוסברג דינור, יש לנו את היועץ המשפטי ואיציק שוויקי, ואני לורה ורטון, אני גם חברה בוועדה וממלאת מקומו של יוחנן. אז נתחיל, התיק הראשון, תיק שימור 6820,

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

בתורה מציון 3.

שרון דינור:

כן, אנחנו נמצאים בשכונת רוממה בתיק שהוא תב"ע. התב"ע לדעתי הייתה פה בגרסאות שונות, התכנון היה בגרסאות השונות שלו כבר בוועדת שימור בעבר. מדובר פה בבניין שנקרא שיכון הרבנים. זה בניין היסטורי שהוא די מפורסם, תכנן אותו אדריכל פרידמן שהוא היה אחד האדריכלים הכי פעילים בעיר, וכל בניין שני במרכז העיר באמת הוא חתום עליו. אז יש לנו כאן שיכון שנבנה עבור תלמידי חכמים ומשפחות פליטי רוסיה. בהתחלה הקימו את שתי הקומות הראשונות האלו,

חיים כהן:

אולי אפשר לראות את זה,

שרון דינור:

בתקופת המנדט הבריטי,

חיים כהן:

(לא ברור) הבניין?

שרון דינור:

כן, רגע, ואחרי זה הקימו את שתי הקומות הנוספות ואתם רואים שיש פה גם בית כנסת.

חיים כהן:

זה חדש.

שרון דינור:

כן, כן. מה זה?

חיים כהן:

בית הכנסת שמה זה חדש.

שרון דינור:

לא, לא.

חיים כהן:

זה ביחד איתם?

שרון דינור:

כן. עכשיו,

איציק שוויקי:

כן, בית הכנסת הוא היסטורי.

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

כן, עם הכיפה. רגע, עכשיו אני אראה לכם את, אוי, סליחה,

איציק שוויקי:

שמתי שם שלט, אל תשאל מה עשו לי שם.

שרון דינור:

עכשיו, אנחנו בדיוק מאחורי מאגר המים,

איציק שוויקי:

(לא ברור) ריססו אותו, שני שלטים יש, מורשת,

לורה ורטון:

באמת?

איציק שוויקי:

אחד ריססו אותו, והשני, ישבתי עם הגבאי ועם כולם, אבל זה לא הגבאי, מי שהרס את זה זה אנשים ש-,

לורה ורטון:

שמי?

איציק שוויקי:

שהם אנטי עיריית ירושלים. יש הרבה כאלו אנטי עיריית ירושלים,

לורה ורטון:

שמתי לב, כן.

שרון דינור:

זה רגע טוען ואז,

איציק שוויקי:

(לא ברור) בעיריית ירושלים.

שרון דינור:

אנחנו מדברים, זה הבניין, החזית שלו, אנחנו רואים, והחלק האחורי שלו זה החלק הזה. זה החלק שמרחיבים אותו, אין בעיה כמובן, וכאן זה,

חיים כהן:

מה זה המגרש הזה?

איציק שוויקי:

זה הבריכה, זה הבריכה.

שרון דינור:

זה מאגר מים.

איציק שוויקי:

זה מאגר מים של ירושלים, שייך למקורות.

שרון דינור:

כאן זה רחוב האור,

איציק שוויקי:

אתה רואה את המגדל? זה מגדל המים.

חיים כהן:

ומה זה העירייה, איזה שטח יש לעירייה שמה?

לורה ורטון:

שלום יוחנן.

חיים כהן:

אני רואה קווי בניין רוצים (לא ברור) משהו.

לורה ורטון:

אז נכנס יוחנן וייצמן יושב ראש הוועדה,

יוחנן וייצמן:

את פתחת, עשית את כל ה-?

לורה ורטון:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

בירוקרטיה, עשית.

לורה ורטון:

בקצרה. כן, לא כמוך אבל,

שרון דינור:

אני לא יודעת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, וודאי. כמוני?

חיים כהן:

(לא ברור) קווי בניין.

שרון דינור:

לא, קווי בניין, אני אגיד לך למה, כי קווי הבניין שלהם, רגע, אני, לוקח לו זמן להעלות. שניה.

דני ליבמן:

כל זה ציבורי,

שרון דינור:

הנה, קווי הבניין, הם מבקשים אותם, אתה רואה, ממש בקו אפס.

יוחנן וייצמן:

אחוריים.

שרון דינור:

אז הם לא יכולים, הם לא יכולים לעשות את זה בתמ"א 38, מה שהמסלול הנורמטיבי שהבניין הזה אמור להיות, וככה הוועדה הכירה אותו גם בעבר, ובגלל זה הם מבקשים את זה בתב"ע חדשה. העניין הוא שנספח הבינוי שלהם, התב"ע החדשה מדברת רק על קווי בניין, אבל כן יש לה נספח בינוי. אם יש נספח בינוי אז צריך להתייחס לנספח בינוי, בגלל זה הוספנו כמה הערות לנושא הזה. אם אין נספח בינוי אז אפשר את הכל לעשות בשלב הבא, אבל אז כאילו,

חיים כהן:

אבל הקו בניין עצמו הוא קו בניין (לא ברור) ,

שרון דינור:

כן, כן, הוא שלהם, הוא שלהם. בתוך החלקה שלהם,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להגיד לפרוטוקול. התיק הזה מוכר לי מאד טוב והוא היה פה כבר פעם אחת או פעמיים, אני כבר לא זוכר,

דוד היימן:

פעם אחת.

יוחנן וייצמן:

הוא היה בוועדה מקומית. אנחנו אישרנו בו פעם אחת תב"ע עם שימור של החזיתות הדרומיות, הגיעה בוועדה המקומית התנגדות שכנים שבעצם דיירים מוגנים, שהיה נראה שהם הולכים לעוף הביתה, 30

דיירים מוגנים יש שמה, והוועדה שלחה אותם להסתדר. כמובן שלא הסתדרו, הם הגישו שוב תביעה, התביעה אושרה להפקדה, הגשתי בקשה לדיון במליאה, מאז היא שוב לא הופקדה. עכשיו אני אומר, אני רוצה לומר את דעתי ולכן אני מסכים עם מה שאמרה האדריכלית שרון דינור שאמרתי באמצע, לעזוב פה את נושא השימור. לטעמי, ככל שהם מצליחים להסתדר עם הדיירים המוגנים, לא לזרוק אותם לרחוב, מצידי בוא נותר על השימור, שיעשו פירוק והרכבה,

שרון דינור:

הנושא הזה,

יוחנן וייצמן:

השימור האמיתי,

שרון דינור:

בכלל לא על הפרק, מה שאני אומרת,

איציק שוויקי:

איך אתה יכול? איך אתה יכול?

יוחנן וייצמן:

שימור,

שרון דינור:

הנושא הזה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אחרי '48.

איציק שוויקי:

אם אתה מפנה את האנשים אז מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אתה מסתדר איתם קודם והסכמים, אתה צריך לפנות אותם, לא באים יס"מ ומפנים אותם, כן?

איציק שוויקי:

לא, השאלה היא, אם אתה מפנה אותם אז הבית נשאר ריק, אבל אם אתה לא מפנה אותם, אפשר לבנות מעליו.

שרון דינור:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

לא מדובר (לא ברור),

שרון דינור:

הנושא הזה לא רלוונטי כי הם מציעים את זה, זה לא שאנחנו, אנחנו רק,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני לא רוצה להציע את זה, אני,

שרון דינור:

אבל אנחנו לא מציעים את זה, הם מציעים .

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, אני רוצה למחוק את כל הוראות השימור מהתב"ע הזאתי, התב"ע הזאתי תישאר נקודתית נקודתית נקודתית לקווי בניין אחוריים שאני כבר אומר שאני מתנגד, אני אומר לוועדה, אני נגדה כי העירייה לא צריכה להיות פראירית, המגרש מאחורה שייך לעיריית ירושלים,

חיים כהן:

זה מה ששאלתי, היא אמרה לי שלא .

יוחנן וייצמן:

למה שהעירייה תסכים,

חיים כהן:

היא אמרה לי שלא.

יוחנן וייצמן:

של מי המגרש מאחורה?

שרון דינור:

אין, בתוך החלקה שלהם זה רק החלקה שלהם, הם לא צריכים את העירייה.

חיים כהן:

אבל היא אומרת לי שיש חלקה של עיריית ירושלים.

שרון דינור:

לא, שהיא גובלת,

יוחנן וייצמן:

של מי החלקה מאחורה?

שרון דינור:

שהיא גובלת,

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

החלקה מאחורה גובלת.

יוחנן וייצמן:

היא גובלת.

שרון דינור:

הם מציעים רק על השטח של עצמם.

יוחנן וייצמן:

אז אם אני עיריית ירושלים, לצורך העניין קוראים לי ריטה,

שרון דינור:

עניתי לחיים, לא לך, כן?

יוחנן וייצמן:

לצורך השיחה הזאתי קוראים לי ריטה, למה שאני אסכים שיתקרבו אליי לקו אפס?

שרון דינור:

בסדר, זה מה שאנחנו גם אמרנו, זה לא שזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל כנראה אחרת אין להם, אז אני הייתי מציע להם, שוב, בוא נעזוב,

שרון דינור:

מה?

דני ליבמן:

הולך להיות בנוי,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

לא הבנתי את ה-,

יוחנן וייצמן:

אם הם משמרים, אז אני אסביר. יש פה,

דני ליבמן:

לא, אני שאלתי מה,

יוחנן וייצמן:

זה מגדל המים,

דני ליבמן:

למה תשמש החלקה של העירייה?

יוחנן וייצמן:

פה זה מגדל המים, מחר העירייה תמכור אותה, אני לא יודע, יהיה טכנולוגיות אחרות, גם היום כבר מגדל המים הוא כבר לא,

איציק שוויקי:

לא, זה בריכה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מאגר המים.

איציק שוויקי:

ברירת המים, מאגר המים.

יוחנן וייצמן:

ברירת המים, מאגר המים.

איציק שוויקי:

מאגר מים.

יוחנן וייצמן:

סליחה, לא מגדל,

איציק שוויקי:

מאגר מים,

יוחנן וייצמן:

לא מגדל, טעות,

איציק שוויקי:

לא, לא, אתה יודע מה קורה עכשיו, יש (לא ברור) 5.

יוחנן וייצמן:

פה יש, נכון, פה יש קו, חזית שהיא די חמודה, די יפה, נבנתה באזור 48', הכסף (לא ברור) בתקופת השואה, אנשים אספו פרוטה לפרוטה בשביל שיגורו שמה משפחות מסכנות. למעשה בין התוצאות של התב"ע הזאתי תהיה בסוף שהמשפחות המסכנות האלה או צאצאיהן יעופו לרחוב.

שרון דינור:

לא הבנתי, אתה רוצה קו אפס או לא רוצה קו אפס?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע מה אני רוצה, לא אכפת לי כרגע לאשר,

שרון דינור:

מה ההערה?

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר, לא אכפת לי כרגע לאשר את הקו אפס. בוא נשאיר את כל נושא השימור לתמ"א.

שרון דינור:

זה כבר עבר, זה כאילו עבר כבר כמה וועדות, לדעתי אם משאירים את הנושא של השימור לתמ"א,

דני ליבמן:

איזה תמ"א?

יוחנן וייצמן:

הם רוצים פה לעשות תמ"א 2.

שרון דינור:

הם הראו שהם הולכים לעשות פה תמ"א אחרי הזה.

יוחנן וייצמן:

למה הם רוצים את הקו בניין הזה?

שרון דינור:

אין בעיה ש-,

יוחנן וייצמן:

מה הסיבה האמיתית שהם מבקשים את הקו בניין הזה?

איציק שוויקי:

הם לא ביקשו.

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים להגיע פה לאפס, מאחורה. פה זה חלקה עירונית. למה?

איציק שוויקי:

כי הם רוצים תוספת.

יוחנן וייצמן:

כי הם לא יכולים לצאת הנה. פה יש להם מגרש ענק. אני אומר, בוא נשאיר את הנושא הזה פתוח.

איציק שוויקי:

איזה מגרש ענק? יש שם,

יוחנן וייצמן:

יש שם חצר ענקית. ענקית.

איציק שוויקי:

רחבה, רחבה, רחבה. אז מה אתה אומר? בוא תפרק את הבית הזה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

אולי. טוב, בוא נכניס אותם.

איציק שוויקי:

(לא ברור) תחשוב,

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס אותם. הם פה?

איציק שוויקי:

כן, כן, כן, הם פה.

לורה ורטון:

רגע, שרון, לא הבנתי את המקרה.

דני ליבמן:

בוא נשמע אותם.

שרון דינור:

העמדה שלי, אני חושבת שזה מגוחך לא להתייחס לבניין לשימור כשיש לו ערכים והוא כבר היה בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

הערך, אז אני רוצה לומר,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

שרון דינור:

הערך החברתי,

יוחנן וייצמן:

הוא הערך שהכי חשוב שם.

איציק שוויקי:

כן, הוא לא (לא ברור),

שרון דינור:

הוא חשוב, אבל אנחנו לא וועדת חברה, אנחנו בוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, בשביל למנוע,

שרון דינור:

אפשר לעשות גם וגם. כאילו,

לורה ורטון:

רגע, אז,

יוחנן וייצמן:

בין התפקידים שלנו זה למנוע ג'נטריפיקציה, אם אמרתי את זה נכון, זאת אומרת,

שרון דינור:

למה, למה,

יוחנן וייצמן:

לשמור על אוכלוסיות, לשמור על רוח המקום, על הצניעות, ולא לעשות שם מגדל מגורים לאוליגרכים.

איציק שוויקי:

לא, לא בונים,

יוחנן וייצמן:

יש לי סיפור בשבילכם,

איציק שוויקי:

שתי קומות מוסיפים. רגע,

יוחנן וייצמן:

סיפרתי את זה לחיים,

שרון דינור:

אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

יש לי חידון בשבילכם. יש בניין בעיר,

שרון דינור:

לא מוצע פה מגדל.

יוחנן וייצמן:

שיצא לו היתר בנייה ל-67 יחידות דיור. השבוע הוא קיבל טופס 4. לדעתך, כמה דירות היה שם?

איציק שוויקי:

67?

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

כמה דירות?

יוחנן וייצמן:

כן, תגיד מספר.

איציק שוויקי:

120.

שרון דינור:

מה, בהקלה?

איציק שוויקי:

120, 120, 120.

יוחנן וייצמן:

הלאה. חידון.

איציק שוויקי:

120, 120.

יוחנן וייצמן:

120. תגידי את מספר.

שרון דינור:

לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

אז התשובה היא 40.

שרון דינור:

לא הבנתי.

איציק שוויקי:

40 זה לא,

שרון דינור:

הפחיתו?

דני ליבמן:

נזכרתי במגדל הזה שבעסתי,

שרון דינור:

מה זה,

יוחנן וייצמן:

במגדל שכעסת, כן, אותו דבר. אני לא נמצא, אנחנו לא חושבים שזה ה-,

איציק שוויקי:

(לא ברור) חייבים. כל החיים הם ככה.

שרון דינור:

דקה, יש לכם,

יוחנן וייצמן:

שלום.

דובר:

שבוע טוב, שבוע טוב.

איציק שוויקי:

את רואה, אני הייתי, חשבתני חיובי, שהוא עשה יותר דירות. (לא ברור) שלילי.

יוחנן וייצמן:

יש לי גם סיפור חיובי בשבילך. הבן שלי שבוע שעבר קיבל דירה, בתחילת השבוע קיבלו טופס 4, סוף השבוע הקבלן נתן לו את המפתח.

איציק שוויקי:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

בשכונה חרדית בעיר. חצי מהחניות כבר דירות מפוצלות, חדרי האופניים השתלטו עליכם, ואני לא רוצה להגיד לך מה עוד. זה בשבוע של הטופס 4. עוד רטוב. בסדר, טוב.

איציק שוויקי:

זה מזכיר לי את הבית שהלכנו לראות אותו פעם, לראות את הגדר, לפני הבנייה. הוא אמר לי, פה תראה בניין, תראה איך הגדר תהיה, (לא ברור) בניין שלם כבר עומד, שיום לפני זה הוא בא בוועדה וביקש היתר לבנות אותו, והוא ראה את הבית, הוא אומר, איך הבית נמצא פה? הוא נתן (לא ברור) יש מגרש חניה שם. זה יותר חמור, שהוא בא לגדר.

יוחנן וייצמן:

יש לנו היום כזה תיק לדעת.

איציק שוויקי:

הלכנו לראות גדר, ראינו בניין חמש קומות.

יוחנן וייצמן:

זה התיק הבא עלינו לטובה.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה התיק הבא עלינו לטובה. טוב, אנחנו איתכם. גמרנו עם הבדיחות, כעת תורכם.

שרון דינור:

לא, יש לנו בעיה פה,

מורן בן זיו:

שניה רגע.

בועז ביטמן:

יש לנו עוד כמה בדיחות, שרון.

שרון דינור:

אז יאללה, ספר. משהו על שיכון הרבנים, בדיחות.

בועז ביטמן:

אני מנסה לחשוב על דבר מצחיק שם, לא,

שרון דינור:

יפה, אבל אתם מתמידים ממש עם הפרויקט הזה כבר המון שנים.

בועז ביטמן:

תקשיבי, אני רוצה להגיד לך, יש לנו כמה כאלה ש (לא ברור), אתה מסתכל, אתה אומר, (לא ברור).

לורה ורטון:

אנחנו מנסים להבין (לא ברור) אנחנו עדיין בתיק הראשון.

בועז ביטמן:

טוב, בוקר טוב לכולם?

לורה ורטון:

כן.

בועז ביטמן:

בוקר טוב.

לורה ורטון:

כן, בוקר אור.

יוחנן וייצמן:

אני בוועדת שימור, אני אחזור אליך אחרי זה. כן. כן.

בועז ביטמן:

בוקר טוב, בועז ביטמן, ביטמן-בן צור אדריכלים, נמצא איתנו כמובן משה שפירא שהוא מן הסתם, המקום שלו פה יותר טבעי משלי. אנחנו מדברים למען האמת בפעם השלישית בחדר הזה בשיכון הרבנים, זה פרויקט שאנחנו התחלנו אותו להערכתי לפני ארבע או חמש שנים, לא יודע,

שרון דינור:

לא, יותר.

בועז ביטמן:

יותר?

משה שפירא:

לא, היה גלגול לפניך. 10 שנים.

בועז ביטמן:

אה, היה גלגול לפניי גם?

משה שפירא:

11 שנה כבר ,

בועז ביטמן:

אנחנו עוסקים פה בגלגול זה, כן, מקווה שעכשיו אנחנו נפסיק, נעצור את הגלגול.

יוחנן וייצמן:

מ-2015 רשום פה שהדיון.

משה שפירא:

כן, כן, כן.

בועז ביטמן:

עכשיו, אנחנו למעשה הגשנו את הפרויקט הזה כפרויקט של תמ"א 38 עם חיזוק, היזם ביוזמתו, שלומי (לא ברור). את ניתוח המצב הקיים, אני עובר בזריזות על המקום, אני מניח שעברתם על המצגת.

יוחנן וייצמן:

על תיק התייעוד גם כן.

בועז ביטמן:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

עברנו גם על תיק התייעוד. כן.

בועז ביטמן:

כן, עברתם גם על תיק התייעוד. בפועל מה שהיזם מהיום הראשון וגם אנחנו, גם בתיאום עם אמי ארבל בזמנו כשהגשנו את התיק במסגרת תמ"א 38, אנחנו דחפנו, היזם ישר הסכים, בנושא של שימור מלא, שימור מלא של החזיתות, החזית המקורית, ואני מדגיש, המקורית,

יוחנן וייצמן:

הדרומית .

בועז ביטמן:

של השתי קומות הראשונות, החזית המקורית הדרומית, וכמובן בית הכנסת. ומטבע הדברים גם הרחבה, גם הרחבה שלפני המרחב האורבני שקיים שם היא בשיפוט של (לא ברור). הבניין עצמו מכיל היום שתי קומות של תוספת שהיא, רואים שהיא תוספת מאוחרת שקודם כל אותה אנחנו מורידים, אין לה טעם בשימור. ובמצב המוצע אנחנו רואים כאן את הסיכום, זה היה בתקופתה של, עוד של תמר,

שרון דינור:

תמר. רגע, מה השנה שכתוב? 2015, עאלק חמש שנים. 10 שנים.

בועז ביטמן:

דרך אגב, הייתי אותו בועז ביטמן גם ב-2015.

יוחנן וייצמן:

עם שערות שחורות יותר?

בועז ביטמן:

יכול להיות, כן, וקצת פחות קמטים, אבל כן, זה היה אותו בן אדם. עדיין מקפידים לכתוב את השם שלי עם ו' למרות שזה בלי, אבל בסדר. אנחנו את כל,

שרון דינור:

סטייה ניכרת.

בועז ביטמן:

כן.

משה שפירא:

זה תוספת, תוספת.

בועז ביטמן:

אנחנו, מה שאנחנו הקפדנו למעשה, את כל התוספת ואת כל נושא הממ"דים והמרפסות אנחנו הקפדנו לייצר בחזית האחורית של הבניין על מנת לשחרר את כל החזית לשימור והתכנית מעליה, אנחנו רואים כאן את בית הכנסת ואת הרחבה המרכזית, העסק הזה כמובן מייצר מורכבות כלכלית גדולה לזים, צריך לתמוך את הקיר, חניון תחתון וכן הלאה וכן הלאה, שלמעשה התכנית כאן, התכנית כבר עברה פעמיים, הגיעה לנושא של רשות רישוי, ואני חושב שזה נתקע, נדמה לי על נושא של מורכבות יזמית, כמה שנים, יש שמה אנשים בדמי מפתח. עד שלא קיבלנו אור ירוק שזה לקח כמה שנים בשביל להסדיר את הדברים,

שרון דינור:

מהדיירים קיבלתם אור ירוק?

בועז ביטמן:

לא, לא, לא, אני לא עובד מול הדיירים, אני עובד מול היזם. ככל שאין לו את ההסכמות הוא היה צריך לפתור שמה כל מיני סוגיות, וכנראה שהוא לא נתן לי אור ירוק וזה הסיבה שזה נעצר מספר שנים, סיבה ראויה בפני עצמה, לא אומר את זה בציניות, עד שהדברים לא מוסדרים. יש פה הרבה מאד, למעשה הוא קנה את הבניין כולו ולהבנתי יש פה אנשים בדמי מפתח והוא היה צריך להסדיר את זה, הוא היה צריך להסדיר את הנושא הזה, בזה זה נעצר. כרגע אנחנו למעשה, אני חושב שזה אפילו מול שרון עוד בכובע הקודם שלה, מה שדי מתסכל דרך אגב במאמר מוסגר, שיש לי משרון בכובע הקודם שלה עדיין שניים שלושה פרויקטים בכובע הנוכחי שלה. כן. מקווה שפה זה יגיע לכלל סיום. אנחנו למעשה, התכנית עצמה מגישה בקשה, זה גם היה בתיאום בזמנו עם אגף מהנדס העיר. הקלה, לא הקלה אלא בקשה לקו בניין אפס בנקודות מסוימות, (לא ברור) את קו הבניין החדש, וזה מהות הדיון. זאת אומרת, אנחנו בעצם הגשנו,

שרון דינור:

גבול החלקה הזה הוא בין המוזרים ביותר שראינו.

בועז ביטמן:

לגמרי, לגמרי.

איציק שוויקי:

(לא ברור) בגלל שבנו את הבריכה.

בועז ביטמן:

נכון.

איציק שוויקי:

בגלל הבריכה.

שרון דינור:

לא, בסדר, אבל הוא, גם אם בונים בריכה לא עושים את זה,

בועז ביטמן:

לא, לא, לא, הבריכה,

יוחנן וייצמן:

הברכה היא לא ממש בצמוד.

בועז ביטמן:

הברכה נמצאת פה בצפון. דרך אגב, עיריית ירושלים, עיריית ירושלים יחד איתנו יזמה כאן איזשהו ניסיון, גם זה נעצר, דרך אגב,

שרון דינור:

ניסיון?

בועז ביטמן:

ניסיון לייצר תכנית כאן למעלה, אבל זה נעצר כבר למעלה משנה. זאת אומרת, זה היה ביוזמת עיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

מה העירייה רצתה לעשות שם?

בועז ביטמן:

היא רצתה לראות איך מטייבים את המקום כלכלית, לראות אם אפשר לייצר כאן בינוי בלי לפגוע בברכה, מול הגיחון היו הרבה מאד ישיבות, היה תכנון שהתחיל להיות בצורה מאד אינטנסיבית וזה נעצר כבר שנה, דומם לחלוטין.

דני ליבמן:

בינוי למגורים?

בועז ביטמן:

כן, אבל אני לא רואה את הדבר הזה, כמו שאמרתי, לא רואה את הדבר הזה קורה, גם בוא נגיד כזה דבר, זה קרקע של, יש כאן מורכבות, גם יש דרך אגב בניין מאד יפה לשימור של מגדל המים ההיסטורי, גם הוא היה יפה, אבל נכון להיום בעצם אנחנו רואים שבעצם ברוב המקומות אנחנו מאד מאד רחוקים, יש כאן נקודה של ממ"ד, מזכיר נשכחות, בתמ"א 38, 10038, נדמה לי שיש אפשרות להגיע עם ממ"ד לקו בניין אפס, במיוחד שיש לנו,

יוחנן וייצמן:

אתה הולך על תמ"א 2, אתה לא הולך על תמ"א 1.

בועז ביטמן:

נכון, זה הריסה ובנייה ושימור, ששומרים את כל החזית,

יוחנן וייצמן:

אז אין לכם מה,

בועז ביטמן:

בכל מקרה זו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

בועז ביטמן:

תב"ע בסמכות מקומית, זה הרעיון, בכל יתר המקומות אנחנו מאד רחוקים. דובר בזמנו בוועדה מול תמר, דברים שאני אישית פחות מסכים, אני חושב ש-, תקן אותי משה אם אני טועה, אני חושב שהוא מסכים איתי גם. אנחנו תמיד חושבים שבינוי על גבי שימור, הדרך הנכונה, הכי נכונה לשמר את השימור זה לייצר סוג של,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ?

בועז ביטמן:

כן,

לורה ורטון:

הקבלה?

בועז ביטמן:

כן, איזושהי הפרדה, אחרת אם אני מעתיק את אותו סוג אבן ואותם פתחים, מה גם שזה פחות רלוונטי, זה לא נכון. רק צריך, חשוב להגיד שהפתחים האלה שנמצאים כאן למעלה הם ממשיכים כל הזמן, הם יושבים על רשת ש (לא ברור) ,

שרון דינור:

אני יכולה להפריע לך שניה?

בועז ביטמן:

בוודאי.

איציק שוויקי:

אני חושב שאתה, יש אסכולות,

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

יש אסכולה שאומרת, אתה אומר (לא ברור) זה לא נכון, אבל יש אסכולות שאומרות שבעוד 20 שנה או 30 שנה לא יראו הבדל ואז יגידו, הבניין הזה היה ככה וככה,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד,

איציק שוויקי:

זוכר שהוא שופץ. אז זה לא נכון.

יוחנן וייצמן:

זו סוגייה ידועה שלא קשורה לתיק הזה.

שרון דינור:

אני רציתי להגיד שאני אהבתי את הפרויקט הזה גם ב(לא ברור) הקודם,

בועז ביטמן:

כן.

שרון דינור:

כאילו, אני חושבת שהוא דוגמה, בעיניי, לתוספות מוצלחות. הדבר היחיד שאני חוששת זה שיש דברים שבתרגום מהנייר לחומר בשטח הם לא נראים טוב, כמו בכדורי, ובגלל זה כתבנו פה הערה על חומרים, שיהיו חומרים שונים אבל שנתאם אותם אפילו מול איזה מוקאפ או משהו כזה,

בועז ביטמן:

חד משמעית.

שרון דינור:

כדי שיהיה תוצאה שאדריכלית היא נראית ככה וגם בצבעים, אבל לא,

בועז ביטמן:

חד משמעית. אני יותר ממסכים איתך. דרך אגב, אני גם רוצה, טוב, הדיון הזה דרך אגב הוא דיון מאד לגיטימי והוא,

שרון דינור:

אגב, אני רק רוצה להבין כי, עוד משהו שלא היה ברור לנו בגלל סתירות בתוך הנספח עצמו. החנייה היא תת קרקעית?

בועז ביטמן:

תת קרקעית.

שרון דינור:

אז אין חניות,

בועז ביטמן:

אין חניות, זה, הדבר הזה,

שרון דינור:

יופי,

בועז ביטמן:

כמו שזה (לא ברור),

שרון דינור:

מצוין. זה נראה, בעיניי זה נראה טוב, זה גם, סליחה, באמת אני אומרת לחברי הוועדה שאתם רואים כל כך הרבה, לא רק בהקשר של שימור, אתם רואים המון המון מבנה שמגדל הוא האלטרנטיבה היחידה שלהם, אנחנו רואים פה בניין שהוא שיכון, והוא שיכון שהוא קצת אפילו מביא איזה רוח אמסטרדמית מגניבה כזאתי של חו"ל,

יוחנן וייצמן:

תגידי את זה למהנדס העיר על קוקייה.

שרון דינור:

לא, יש מקומות,

יוחנן וייצמן:

אם את רוצה לחטוף מכות לכי למהנדס העיר,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

תגידי לו את המשפט הזה על קוקייה.

שרון דינור:

יש, יש,

בועז ביטמן:

על מה?

יוחנן וייצמן:

את בסיכון רציני.

בועז ביטמן:

על מה? על מה?

שרון דינור:

אני פשוט רוצה להגיד שאני לא המצאתי,

יוחנן וייצמן:

קוקייה, אנחנו ביקשנו ממהנדס העיר לעשות משהו דומה לזה והוא,

שרון דינור:

יש, רגע, אני רוצה להגיד שיש איכויות בכל מקום וצריך אדריכלות טובה, אפשר לחרב את הדבר הזה ואפשר לא, אז אני,

בועז ביטמן:

אתה יכול לעשות,

שרון דינור :

סומכת על בועז שלא.

בועז ביטמן :

מגדל מכוער ושיכון יפה, ולהיפך.

שרון דינור :

נכון.

יוחנן וייצמן :

דרך אגב,

שרון דינור :

לא, אבל להגיד מראש שאי אפשר לעשות את זה יפה זה לא נכון.

יוחנן וייצמן :

נכון, זה סתם טיפשי להגיד את המשפט הזה.

בועז ביטמן :

אגב, אני חושב,

שרון דינור :

רגע, איזה מכפיל עשית פה? סתם מעניין אותי בשבילי,

בועז ביטמן :

זה לא מכפיל, זה תמ"א 38, אז יש לי, יש לי כאן,

שרון דינור :

אבל אתם מגיעים בסופו של דבר,

בועז ביטמן :

לא, יש לי כאן,

יוחנן וייצמן :

את סל הזכויות,

בועז ביטמן:

סל זכויות. אין לי,

שרון דינור:

בסדר, אבל עדיין מדובר פה בפינוי בינוי,

בועז ביטמן:

אני לא זוכר, אני לא זוכר,

שרון דינור:

כמה יחידות נכנסות וכמה יוצאות? יש לכם? נעשה את החישוב לבד?

בועז ביטמן:

יש לך את זה אולי בתיק תיעוד? אני פשוט לא זוכר.

שרון דינור:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

לא, אין פה (לא ברור),

שרון דינור:

100 יחידות נכנסות?

יוחנן וייצמן:

את המצב הנכנס,

בועז ביטמן:

היחידות, מצב נכנס הוא יחידות מאד מאד קטנות, היחידות הן מאד קטנות, יחידות של כמה עשרות מטרים,

שרון דינור:

זה דווקא עניין אותך, לא? כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, משה, יש לך מה להגיד?

משה שפירא:

לא, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

כי גם לי יש הצעות. אחרי שאתה גומר לדבר יש לי מה לדבר.

משה שפירא:

אני רוצה, סתם, שיכון הרבנים זה מבנה בהיסטוריה של ירושלים מאד מאד חשוב. זה מבנה, גם אחד השיכונים, מכל השיכונים שקיימים בעיר חוץ ממעונות עובדים, זה אחרי מעונות עובדים, נאמר, זה השיכון היחידי שבאמת יש לו איכויות כמו של השיכון הקלאסי התל אביבי של שרון, שיש פה גם כן בית כנסת, גם כן יש כאן את (לא ברור),

ציפי רון:

רק אין לו חצרות, רק אין לו חצר פנימית (לא ברור) לכל השיכונים,

משה שפירא:

(לא ברור), כן, ויש פה, ודווקא בהקשר של מה שאיציק אמר, אני חושב שזה דווקא, גם בהקשר הזה מאחר וזה באמת היה מקום, יוזמה אדירה של הרב הרצוג למצוא לכל הרבנים שהגיעו, פליטים מאירופה, זה היה למצוא להם, הרב הרצוג, הרב הרצוג, הוא היה ראש וועד הישיבות.

יוחנן וייצמן:

פליטי רוסיה ושאר הארצות.

משה שפירא:

ראש וועד הישיבות,

יוחנן וייצמן:

כן.

משה שפירא:

ראש וועד הישיבות, (לא ברור) למצוא באמת פרנסה לכל הרבנים ניצולי השואה שהגיעו, וזה דווקא מאד חשוב לדעת, כשמסתכלים על זה אז יודעים, זה מה שהיה, זה הכמות של האנשים שהגיעו, ולכן

דווקא ההפרדה בין הקומות ולא לטשטש את זה, יש כאן, חוץ מהסיפור האדריכלי יש גם סיפור היסטורי. אני חושב שגם התוצר האדריכלי פה הוא תוצר מאד מאד יפה, המרפסות האלה דווקא כאילו מאד מאד חזקות, זאת אומרת, הוא לקח את הרעיון הערכי ותרגם אותו בצורה מאד יפה גם כן אדריכלית, וזה באמת פרויקט יפה וראוי.

יוחנן וייצמן:

משה, שאלה. תראה, אני מכיר את הסיפור עם המשפחות, היה לי גם פניות בנושא הזה, ניסיתי בזמנו (לא ברור) היה וועדה מקומית בהתנגדויות, היה פעם אחת שאושר להפקדה, אני הגשתי בקשה לדיון במליאה. מה שבאמת מטריד אותי, ויכול להיות שאנחנו יכולים לפתור את זה ביחד, זאת אומרת, כמובן לא אתם עם האנשים אלא היזם, זה לקחת את כל הבניין, להזיז אותו קדימה, ואז תקבלו את הזכויות אולי, לא לשמר את זה בקומות, לשמר את זה בדרך של פירוק והרכבה,

שרון דינור:

(לא ברור) אתה צריך יותר זכויות פה? לא הבנתי. אני לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

יש, בואי, אז בואי, אז אני אתן לך כן טיפה היסטוריה, מה שלא רציתי אולי לומר בתמליל. היזם בדיון בהתנגדויות על התב"ע הראשונה של 2015, אמר העורך דין שלו, אנחנו ניתן להם מה שמגיע לפי בית משפט. הוועדה מאד לא אהבה לשמוע את המשפט הזה, ולכן לא אישרה את התכנית. אנחנו, בוא נדבר, אם אנחנו מדברים על שימור, אז השימור של רוח המקום, כמו שאתה אומר, הרב הרצוג, הרב קיפניס, הרב וואזנר, אלו שהקימו את זה,

שרון דינור:

הם לא (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

שניה, שניה, אני רוצה לתת, הקימו את זה בשביל צניעות, בשביל, ולקחת את המשפחות האלה היום ואני לא רוצה להגיד את המילים להשליך אותם לרחוב אבל זו תהיה התוצאה הסופית,

איציק שוויקי:

אם אתה מפרק את החזית,

שרון דינור:

אבל למה, איך אתה יודע ש-,

איציק שוויקי:

אם אתה,

יוחנן וייצמן:

הם עושים תמ"א 2, דבר ראשון בהיתר, אז אני אגיד לך דבר פשוט, בהיתר בנייה רגיל זה עילה ל-,

שרון דינור:

אני יודעת איך אתה יודע שהם לא חוזרים פנימה? מה מהות ההסכם?

יוחנן וייצמן:

שיגידו לנו שהם חוזרים פנימה, אף אחד עוד לא אמר את זה עד לרגע זה.

לורה ורטון:

אני בכלל לא מבינה את הקשר בין התכנית למשפחות.

יוחנן וייצמן:

אז אני כן אסביר לך, היה לנו כבר כמה תיקים, וגם חלק את טיפלת בהם אפילו לפני חמש שנים, אני אזכיר לך דווקא מספר תיקים (לא ברור) 72, ואת זוכרת את זה. בא יזם, (לא ברור), ורצה לזרוק, אמר, המשפחות ילכו הביתה, אני אגיד להם מה שקבוע בחוק. הוועדה לא הסכימה לאשר לו את זה, והלכנו על זה אצל ברקת עוד, היה דיון במליאה ולא אישרנו לו את זה, עד שבסוף, עד שהוא התחייב שהמשפחות נמצאות בתוכו. עכשיו אני לא מבקש ממנו להתחייב את זה, זה לא השלב ולא הנושא. ואז הוועדה המקומית אישרה את התכנית. כי בעצם בין הנושאים החברתיים, ודרך אגב ערר מעלומי הידוע של השימור, דבורה הנביאה, גם כן התייחס.

שרון דינור:

זהו, בדיוק, אני זוכר שהוא התייחס,

יוחנן וייצמן:

אז שמה,

שרון דינור:

לזה שם.

יוחנן וייצמן:

אז שמה התייחסו די ברור לנושא הזה שלא משליכים דיירים מוגנים, וזה עוד סיבה, שוב, זה לא סיבה יחידה, שלא לתת היתר, בזמנו.

איציק שוויקי:

וויצמן, אבל מה שאתה אומר, מה שאתה אומר זה לפרק והרכבה, אתה בכל זאת מפנה אותם מהבית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני אומר, לא, אני אומר, ככל ש-, אז אני, ההצעה שלי היא כעת כזאת, בכלל, ואני אומר את זה שוב לפרוטוקול, לא לקבוע בתכנית הזאתי בכלל הוראות שימור, לאשר את התכנית הזאתי ללא כל הוראת שימור, ואולי נגיע בשלב ההיתר לפירוק והרכבה.

איציק שוויקי:

תשמע, יש שם בית כנסת היסטורי,

יוחנן וייצמן:

בית הכנסת ההיסטורי ישומר, הם לא הולכים להרוס אותו. ואפילו, אתה יודע מה, הוא לא ישומר, צריך להרחיב אותו. הוא קטן, אני התפללתי בו, גרתי שם עד לפני 10, 12 שנים, אני מכיר שם את המקום,

איציק שוויקי:

אז בונים שניים, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אז בונים שניים או שמגדילים.

בועז ביטמן:

אלף אני, קודם כל אני חושבת שההסתכלות האנושית היא מאוד חשובה, זה אחד.

יוחנן וייצמן:

כן.

בועז ביטמן:

כמובן אנחנו לא, מעבר לעובדה שאני מסכים עם כל מילה מבחינת (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

כן.

בועז ביטמן:

אנחנו כמובן לא צד בדיון, דבר ראשון. דרך אגב, אני מניח שיזמים זה אספקט כלכלי.

יוחנן וייצמן:

ברור.

בועז ביטמן:

עכשיו, אני רק מציע,

יוחנן וייצמן:

לכן הצעתי הצעה כלכלית. שמעת ממני,

בועז ביטמן:

לא, לא, לא, ההצעה הכלכלית שלך, על זה אני רוצה להתייחס, יש לה השפעות תכנוניות שאני חושב שהן, ברמה העירונית הן לא נכונות. השימור, חלק מהשימור, עזוב רגע את הכותרת, בסדר? חלק מהעניין האורבני של ההתחדשות העירונית זה לשמור על הערכים, חלק מהערכים של הבניין זה אותה כיכר עירונית שהיום זו סתם חניה,

יוחנן וייצמן:

מוזנחת, כן.

בועז ביטמן:

עכשיו, מעבר לזה שאנחנו גם נמצאים בסביבה, בוא נגיד, אם היינו בסביבה חילונית, יכול להיות, אולי זה היה פרויקט יפהפה, שאני באמת משאיר כמסד את שתי הקומות האלה ומתרום פה בניין עם 20 קומות, תוך שניה 30 קומות. בסדר, יש פה דיאלוג. כאן אנחנו גם מוגבלים גם בפרופורציה, אני חושב שזה לא נכון לפגוע בכיכר או במבנה,

איציק שוויקי:

בחצר.

בועז ביטמן:

כמו שהוא עומד היום, בחצר, זה לטעמי. וגם כשעשיתי את זה, אני לא רואה איך אני מייצר עוד אחוזי בנייה. לכאורה יש לי כאילו עוד שטח מאחור, אבל זה שטח שהוא מאד מאד עמוק. אני לא יכול לייצר שמה, אני מנציח איזשהו סלאמס. אז אני מציע שהפתרון האנושי החשוב מאד יבוא בצורה,

יוחנן וייצמן:

אני משאיר, אני מציע, אין לי בעיות, לא אמרתי הרגע שום דבר מחייב, אני רק אמרתי שאני לא רוצה כרגע לעשות תב"ע לשימור. אני הייתי מציע בכלל להפקיד את התב"ע עם קווי הבניין בלי כל הוראת שימור שהיא,

איציק שוויקי:

וויצמן, אני רוצה להגיד לך משהו שאולי,

יוחנן וויצמן:

ולמשאיר את הדיון לנושא השימור לשלב ההיתר, לשלב התב"ע.

איציק שוויקי:

וויצמן,

שרון דינור:

יש איזה אמירה שאפשר אולי,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד לך אמירה אחת שאתה,

יוחנן וויצמן:

כן.

שרון דינור:

אני, יש איזה אמירה שיכולה,

איציק שוויקי:

עד שיש שטח ציבורי קטן לאנשים ושימו,

יוחנן וויצמן:

נדבר על זה, אני לא אמרתי כלום, אבל,

איציק שוויקי:

לא, במגזר החרדי כמעט אין חצרות, אין גנים ואין כלום.

יוחנן וויצמן:

הכל בסדר, אני בעד גינות יותר מאשר בעד בתי כנסת.

איציק שוויקי:

אתה יודע, כשעשו את שנלר צעקו עליי, צעקו עליי כשעשו את שנלר, למה, למה אתה עושה שטחים ירוקים? למה? בוא נבנה שם. כי זה חשוב,

יוחנן וייצמן:

נכון.

איציק שוויקי:

אנשים מטיילים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך.

איציק שוויקי:

באוור, תראה איזה חצר יפה אפשר לעשות פה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך.

איציק שוויקי:

הילדים, זה משפחות שהילדים יורדים לשחק למטה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

איציק שוויקי:

אין להם טלוויזיה, הם לא יושבים,

יוחנן וייצמן:

הילדים שלי שיחקו שמה, אתה לא צריך לספר לי, הכל בסדר.

איציק שוויקי:

אסור לסגור את זה, אסור, אסור.

יוחנן וייצמן:

לא יסגרו את זה,

איציק שוויקי:

לא, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

יקטינו את זה ב-2-3 מטר, (לא ברור) למגרש העירוני מאחור אולי,

איציק שוויקי:

עזוב, עזוב, אולי עיריית ירושלים תמכור להם את השטח.

יוחנן וייצמן:

לא, יעשו שמה גינות.

איציק שוויקי:

(לא ברור) אין להם בכלל, אין להם בכלל ירוקים, אין, אין. לטובת הציבור.

שרון דינור:

סליחה, הסוגייה של ה-, מה שוייצמן אומר זה מה שיקל על היזם?

בועז ביטמן:

לא, לא, אני לא, (לא ברור) אני לא רואה, אני לא יכול למעלה, אני לא יכול להוסיף שם עוד אחוזי בנייה, זה לא באמת ש-, כאילו, מה שוייצמן אומר, בוא ניקח, בוא נזיז פנימה, נייצר (לא ברור) את החצר אחורה וניתן לו עוד אחוזי בנייה. אי אפשר (לא ברור). לא, לא, דרך אגב, זה בכלל לא, לפחות כשאנחנו התחלנו ב-2015 זה לא הייתה על זה מדבקה לשימור.

ציפי רון:

אז זה,

יוחנן וייצמן:

זה בניין מאחרי 48'.

ציפי רון:

אז זה טעות.

איציק שוויקי:

לא, לא אחרי 48', לפני.

ציפי רון:

אז זה טעות. זה לא משנה.

בועז ביטמן:

לא, לא, לא היה, זאת אומרת,

ציפי רון:

בסדר, אז זה טעות שנשמטה מעינינו כשהכנו את,

איציק שוויקי:

כן, אבל,

בועז ביטמן:

למה אני זוכר את זה? כי אז באנו וכאילו היזם, כאילו, בנדיבות ליבו הוא שימר את זה.

איציק שוויקי:

הנה, את רואה? הוא יצא, (לא ברור),

ציפי רון:

אז זהו, שכשהכנו את רשימת השימור ואת כל הבתים מאחורנית ומכל הכיוונים, (לא ברור) כנראה,

בועז ביטמן:

אולי מה שטשטש אותכם זה התוספת למעלה.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, סיימנו.

בועז ביטמן:

תודה רבה.

משה שפירא:

תודה רבה, שיהיה שבוע טוב.

בועז ביטמן:

ביי, תודה רבה.

שרון דינור:

טוב. כן.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה להישאר עם תב"ע, ההצעה שלי להישאר דבוקים, להוריד מהתב"ע הזאתי את כל מה שקשור לסעיף 13, לא' א' 13, להישאר בא' א' 1.

איציק שוויקי:

מה זה א' א' 1?

יוחנן וייצמן:

קווי בניין.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

קווי בניין אתה כן רוצה לאשר? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

כן. יש עוד זמן, נדון בזה. אני לא אומר לדחות את התכנית, לאשר את התכנית, לשנות קווי בניין, שישבו עם מחלקת נכסים, עיריית ירושלים שתעשה מה שהיא רוצה. יש לנו מספיק זמן. נושא שימור, לא הרגע.

איציק שוויקי:

רגע, ומה לגבי גובה הקומות? לא משנה, נכון?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

כי בניין הטלוויזיה גם גבוה, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן. קומות עזוב, זה לא משנה.

איציק שוויקי:

לא, כי כתוב, מדיניות מע"ר,

יוחנן וייצמן:

להישאר, התכנית תהיה רק לפי סעיף 62 א' א' 4 ולא לפי 62 א' א' 13, זה הכל. ולכן להוריד את כל הוראות השימור.

איציק שוויקי:

לא, אני,

שרון דינור:

אני פשוט לא מבינה איך הגענו למצב שיזם אומר,

יוחנן וייצמן:

יזם אומר, (לא ברור)

שרון דינור:

זה מה שאני רואה, והוועדה מפחיתה,

יוחנן וייצמן:

אז יש לנו,

שרון דינור:

וועדת השימור מפחיתה,

יוחנן וייצמן:

נגיע לשלב התמ"א. הוא רוצה פה היתר לפי תמ"א, הוא יבוא פה לפי 10038,

שרון דינור:

הוא יבוא לפי התמ"א, אתה תגיד את אותו דבר. זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה אז.

שרון דינור:

זה הזמן לדבר עליו,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

כשמישהו מבקש משהו, הוא מבקש כל כך הרבה יותר זכויות, זה הזמן של וועדת שימור לבקש.

יוחנן וייצמן:

אז נדבר,

שרון דינור:

הגענו לתוצאה מאד מאוזנת.

יוחנן וייצמן:

יגיע להיתר הזה בשלב התמ"א,

שרון דינור:

אני לא יודע איך מראש אתה קובע שהיא לא מאוזנת. אני לא יודעת להגיד,

יוחנן וייצמן:

אני גם לא יודע,

שרון דינור:

את מה ש(לא ברור) איזה אינפורמציה יש לך,

יוחנן וייצמן:

לכן אני אומר, אני לא רוצה לנעול אותו.

לורה ורטון:

אני לא בעד למחוק את הוראות השימור.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

מה זה מפריע לך? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

אני מסביר, הסברתי למה.

איציק שוויקי:

זה לא מפריע.

יוחנן וייצמן:

לי יותר חשוב שם שימור המרקם החברתי, שימור של רוח המקום,

שרון דינור:

איך אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

ולכן על זה נדון,

שרון דינור:

המרקם החברתי,

ציפי רון:

(לא ברור) רוח המקום, הוא לא משמר את הבנייה.

שרון דינור:

איך אתה יכול, גם אם אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

כי הוא אמר את זה כבר בוועדה המקומית.

שרון דינור:

לא, אבל אם הוא יגיד לך, מחר רוצים כולם לשפר דיור לבית"ר עילית. לא יודעת, כאילו,

יוחנן וייצמן:

הם לא רוצים.

שרון דינור:

מאיפה אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

אז נדבר איתם עד התמ"א.

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

טוב,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה אם יגישו התנגדויות או לא יגישו התנגדויות.

לורה ורטון:

אני לא יודעת איך אתה שומר את רוח המקום,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אם אתה מוחק את הוראות השימור.

איציק שוויקי:

אני עכשיו,

ישראל קלרמן:

הוא לא אומר שהוא מוחק,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך. את יודעת מה? אז נרשום הוראה,

ישראל קלרמן:

הוא לא מוחק.

יוחנן וייצמן:

שהוועדה, לא, לא, לא, אני מוכן לכתוב, שהוועדה רואה חשיבות עליונה בשימור רוח המקום, בצניעות ובפשטות של המשפחות שגרים שמה, לא רוצה לראות שמה ג'נטריפיקציה, אם אמרתי נכון, (לא ברור) וזה הכל.

דני ליבמן:

ואם,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לראות שם אוליגרכים, רוצה לראות שמה את המשפחות ה-,

לורה ורטון:

אני לא (לא ברור) רוח המקום, אני מדברת,

שרון דינור:

הם כותבים בהוראות התכנית סטייה ניכרת על אוליגרכים?

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

שלמה אשכול פעם עשה סטייה ניכרת על שני כיורים.

איציק שוויקי:

וייצמן, זה בוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

וועדה מקומית עושה סטייה ניכרת על סוכות.

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

רוצים להעיר חרדים מהעיר הזאת,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

יודעים לעשות סטייה ניכרת על סוכות,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא קורה שום אסון.

איציק שוויקי:

כמה דירות שם, של בני כמה,

יוחנן וייצמן:

כאן לא יגורו חרדים, לא ניתן לכם סוכות. יש כזה הוראה שרצה בעיר הזאת, סליחה.

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות גם אחרת.

איציק שוויקי:

וייצמן, בארבע קומות כמה דירות,

לורה ורטון:

אנחנו מדברים על,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

המקום, לא,

איציק שוויקי:

מה גודל הדירות בקומה הראשונה,

יוחנן וייצמן:

לא יודע. הוא לא בתמ"א, זה בהיתר.

דוד היימן:

שני חדרים,

יוחנן וייצמן:

הוא כעת, כל התכנית פה, הוא לא הגיש תב"ע לבינוי, הוא הגיש תב"ע לשינוי קווי בניין, הא ותו לא.

איציק שוויקי:

רגע, ואתה לא יודע מה קורה בפנים?

יוחנן וייצמן:

אין, זה כשהוא יבוא בהיתר לפי תמ"א הוא צריך להציג את זה.

ישראל קלרמן:

הוא צודק, הכל בסדר, אז איפה הבעיה? מה?

איציק שוויקי:

לא, הבעיה, הוא רוצה דירות, יותר דירות קטנות.

יוחנן וייצמן:

נדבר איתו,

ישראל קלרמן:

הוא צודק.

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר.

ישראל קלרמן:

הוא אמר למה.

לורה ורטון:

היועץ המשפטי ביקש לדבר.

ציפי רון:

(לא ברור) שימור,

לורה ורטון:

לא? דני,

ישראל קלרמן:

איפה, ביקשת לדבר?

ציפי רון:

שרון, שרון, שרון, תזכירי לי, רגע, רגע, אני לא מבינה.

דני ליבמן:

הוא לא עבר פה בוועדה.

שרון דינור:

הוא היה פה בוועדה,

דני ליבמן:

לא, אבל,

שרון דינור:

הוא היה בוועדה הקודמת.

דני ליבמן:

כן, אבל,

שרון דינור:

הנה, בהחלטת וועדה קודמת,

ציפי רון:

שרון,

דני ליבמן:

אבל הוא לא (לא ברור) ,

ציפי רון:

שרון, יש לי שאלה.

דני ליבמן:

אני שואל האם (לא ברור) ,

שרון דינור:

אני לא יודעת, צריך לבדוק.

יוחנן וייצמן:

אין עליו תב"ע לשימור.

ציפי רון:

רק רגע, רק רגע,

דני ליבמן:

לא, אין עליו תב"ע לשימור,

ציפי רון:

שרון, יש לי שאלה.

דני ליבמן:

(לא ברור) אחרת, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן?

ציפי רון:

שרון, שרון, תקשיבי,

דני ליבמן:

רגע, ציפי,

ציפי רון:

יש לי שאלה.

דני ליבמן:

עכשיו אני שואל שאלה.

ציפי רון:

מה?

דני ליבמן:

אני שואל שאלה, את מפריעה לי.

ציפי רון:

אה, אבל גם אני רוצה לשאול שאלה.

דני ליבמן:

את כל הזמן שואלת, אז פעם אחת אני שואל שאלה.

ציפי רון:

שאל.

דני ליבמן:

יוחקן,

שרון דינור:

אני, פשוט ה-GIS משום מה,

דני ליבמן:

יוחקן,

ציפי רון:

גם לי יש שאלה.

דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן?

דני ליבמן:

בישיבה הבאה מביאים (לא ברור) את זה להכנסה לרשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

אז לא נאשר.

דני ליבמן:

אתה לא בעד?

יוחנן וייצמן:

לא.

שרון דינור:

אבל ב (לא ברור),

ישראל קלרמן:

דני'לה,

דני ליבמן:

אבל, לא,

ישראל קלרמן:

דני'לה, אותו בחור,

ציפי רון:

איך זה נשמע,

דני ליבמן:

כי אתם אמרתם,

ישראל קלרמן:

בתמ"א הוא ידון בזה, הכל בסדר. מה הבעיה? לא קרה כלום, שינוי קווי בניין.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

ציפי רון:

רגע, רגע, יש לי שאלה, יש לי שאלה,

איציק שוויקי:

אבל בוועדה הקודמת,

ציפי רון:

שרון,

איציק שוויקי:

בדיון (לא ברור) אמרו שהבית לשימור.

ציפי רון:

שרון, תראי לי רגע את,

דני ליבמן:

אבל לא הכניסו לרשימה.

ישראל קלרמן:

אמרו.

דני ליבמן:

גאזאגט.

איציק שוויקי:

לא, אמרו זה אמרו.

ציפי רון:

יש לי שאלה רגע. איציק, רגע.

יוחנן וייצמן:

גם אם זה היה ברשימה, אפשר כעת להוציא אותו.

ציפי רון:

איזה שימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה.

ציפי רון:

רק שניה, איזה שימור יש לבניין אם אנחנו משנים את קווי הבניין ומוסיפים עליו, אני פשוט רוצה להבין.

יוחנן וייצמן:

פירוק והרכבה.

איציק שוויקי:

זה לא שימור.

ציפי רון:

אה, זה לא שימור.

איציק שוויקי:

זה שחזור.

ציפי רון:

עכשיו, הבניין הזה, החזית שלו,

לורה ורטון:

והם בכלל לא רוצים,

ציפי רון:

החזית שלו הדרומית, החזית שלו הזאת היא חשובה מאין כמוה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

וחייבים לשמור עליה.

יוחנן וייצמן:

והאזרחים שגרים שמה חשובים יותר.

איציק שוויקי:

לא אמרנו שלא.

ציפי רון:

אז זה אפשר להגיד על כל דבר לשימור, על כל דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור)

ציפי רון:

על כל רובע,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

ציפי רון:

על כל בניין ועל כל דבר. סליחה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. יאללה, סיימנו את התיק הזה, רוצים להצביע עליו?

ציפי רון:

לא, אבל אין אזרחים, אין אזרחים שהם חשובים יותר מאחרים בעניין השימור.

יוחנן וייצמן:

הערכים החשובים שמה זה אנשים, אני, תיקחי את תיק התיעוד, אני אשלח לך חלקים ממנו, שאנשים
אספו,

שרון דינור:

שלחנו,

יוחנן וייצמן:

פרוטה לפרוטה,

שרון דינור:

שלחנו את תיק התיעוד.

יוחנן וייצמן:

שיגורו שם אנשים בצניעות, ולא בכלל שיבנו את הקומפלקס הזה. עושה, באו פה מיליונרים ועושים
כסף, אין עיני צרה בהם. אלה שגרים שמה חייבים להישאר שמה.

שרון דינור:

אבל למה אתה לא אומר את זה?

לורה ורטון:

אבל זה לא קשור,

שרון דינור:

למה האמירה היא לא (לא ברור) ?

ציפי רון:

(לא ברור) לשימור,

לורה ורטון:

זה לא שיד, זה לא שיד,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, זה מה שהוא אומר.

שרון דינור:

לא, למה אתה פוגע בשימור? למה האמירה לא יכולה להיות שאלה שזה, הוועדה לשימור מבקשת שאלה שגרים שם ימשיכו לגור שם, שזה (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

את יכולה לתת לי הוראת שימור תב"עית כזאת?

ציפי רון:

אבל אי אפשר לשמור על החזית .

יוחנן וייצמן:

תלמדי אותי איך עושים את זה.

שרון דינור:

אבל,

ציפי רון:

מה (לא ברור) לאנשים שגרים שם?

שרון דינור:

אבל לא הבנתי איך זה מה שיעזור.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא הבנתי איך מה שאתה עושה זה מה שיעזור.

יוחנן וייצמן:

זה יעזור.

ציפי רון:

מה הקשר בין שימור חזית לבין איכות החיים של מי שגר שם?

יוחנן וייצמן:

הקשר הוא,

ציפי רון:

אפשר להרחיב לכיוונים אחרים,

יוחנן וייצמן:

הקשר הוא (לא ברור), זה הכל.

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

טוב, עברנו, עזבנו את התיק הזה,

ציפי רון:

תמיד אנחנו (לא ברור) שהחזית הזאת,

יוחנן וייצמן:

שלום. התיק הבא, תחכמוני.

דוברת:

טוב,

ציפי רון:

אז זה ישפיע על מה שיבנו שם.

שרון דינור:

בואי רק תכתבי,

דני ליבמן:

רגע,

שרון דינור:

אני, (לא ברור),

דני ליבמן:

אני הבנתי שיש מקום לדעות,

שרון דינור:

מה רציתם לכתוב?

יוחנן וייצמן:

להצביע. מי בעד ההצעה להוציא,

דני ליבמן:

לורה (לא ברור),

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אני רוצה להגיד,

דני ליבמן:

יש הצבעה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

כן, אני יודעת. אני רוצה להגיד,

ציפי רון:

סליחה, אנחנו וועדת שימור.

לורה ורטון:

שוב, אנחנו וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

הבניין הזה חשוב, יפה, יש הוראות, לדעתי אנחנו צריכים לאשר להם.

יוחנן וייצמן:

מעולה.

לורה ורטון:

אני מאד מתנגדת, כמו שאתה יודע, לזרוק משפחות לרחוב, אבל אני רואה שזה לא עניין פה בכלל, וודאי לא בוועדה הזאת. ואם זה יעלה עוד פעם אני איתך, אבל לדעתי קודם כל צריך, אם רוצים לשמור על רוח המקום צריך לשמור על הבניין.

יוחנן וייצמן:

נכון. לא, רוח המקום זה התושבים שמה.

ציפי רון:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

תיכנסו לתיק תיעוד,

ציפי רון:

בדירות למעלה,

לורה ורטון:

אבל זה,

ציפי רון:

שיעשו דירות לעשירים.

לורה ורטון:

זה יעשו בהמשך, אני בעד.

ציפי רון:

בדירות הקיימות לא.

לורה ורטון:

אני באה לשמור על האנשים, אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

הוועדה קודם כל כאן, היא אמורה לשמור על,

יוחנן וייצמן:

אני אכנס לתיק התיעוד,

איציק שוויקי:

וייצמן, יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

אני אקריא לך קטעים (לא ברור) הזאתי,

איציק שוויקי:

כשבגילה הרסו שם את הכל והיו שם אנשים, אז מה אמרת? לא אמרת כלום. פינו אותם.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

בגילה גם היה אנשים מסכנים,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, לא, והם קיבלו, בגילה הם קיבלו.

איציק שוויקי:

מה הם קיבלו?

יוחנן וייצמן:

קיבלו תמורה כולם, אף אחד לא נזרק.

איציק שוויקי:

למה פה לא?

ציפי רון:

ופה הם לא יקבלו תמורה?

איציק שוויקי:

אז למה פה,

יוחנן וייצמן:

מה? לא.

לורה ורטון:

התכנית עכשיו לגילה,

יוחנן וייצמן:

הנה, יש לי פה מכתב מהרב הרצוג מ-1945, הקמת דירות בשביל רבנים פליטים מחוסרי קורת גג. זה הנושא פה.

איציק שוויקי:

לא, אז תמשיך,

יוחנן וייצמן:

אוספים כסף.

איציק שוויקי:

תמשיך את זה.

לורה ורטון:

לא, אני לא חושבת שזה הנושא,

יוחנן וייצמן:

הרב הרצוג, הרב וואזנר,

ישראל קלרמן:

וואו.

לורה ורטון:

הם לא דיברו על,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בחדרים צרים וצפופים. כן.

שרון דינור:

לא הבנתי, אבל זה מה שאתה רוצה, שהם יצטופפו? ימשיכו?

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה שהם יגורו טוב וייראו (לא ברור),

שרון דינור:

אבל איך מה שאתה,

לורה ורטון:

מה זה קשור?

שרון דינור:

לא הבנתי איך ההצעה שלך,

לורה ורטון:

מה זה קשור?

שרון דינור:

קשורה לזה. שמישהו יסביר לי את הקשר.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אם נגיע לשימור נדון בו בשלב ההיתר. טוב, מי בעד ההצעה הזאת?

שרון דינור:

אבל מה אתה רוצה לכתוב פה, חוץ מלאשר?

יוחנן וייצמן:

שום דבר. מאשרים,

ישראל קלרמן:

לא, לא, תכתוב את זה, מה שהיא אומרת לך,

שרון דינור:

לא,

ישראל קלרמן:

שהשימור ידון, מה שאתה אומר.

יוחנן וייצמן:

על נושא השימור ידונו בשלב ההיתר,

ציפי רון:

אי אפשר,

יוחנן וייצמן:

כרגע אנחנו מאשרים תכנית לפי סעיף 62 א' א' 4 בלבד, בלי א' א' 13, זה הכל.

ציפי רון:

אבל זה לא וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

אז וועדת שימור רוצה שישמרו את הבניין.

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור רוצה שישמרו את רוח המקום.

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר שישמרו את זה בהיתר, מה הבעיה?

ציפי רון:

אני לא נכנסת עכשיו פנימה, אני אומרת, החזית של הבניין,

ישראל קלרמן:

שרון, הוא יכול (לא ברור) אותו אז, מה הבעיה?

ציפי רון:

החזית של הבניין צריכה להיקבע לשימור.

איציק שוויקי:

הוא אמר ש-,

ישראל קלרמן:

מה?

איציק שוויקי:

(לא ברור) אמרת, רוח המקום.

שרון דינור:

מה מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) .

ציפי רון:

החזית של הבניין,

יוחנן וייצמן:

רוח המקום זה המשפחות שגרות שם.

לורה ורטון:

אנחנו בעד,

ציפי רון:

אבל החזית של הבניין,

לורה ורטון:

אנחנו בעד,

ציפי רון:

היא לשימור.

לורה ורטון:

שאף משפחה לא תיזרק לרחוב.

ציפי רון:

אבל החזית לרחוב, החזית לרחוב היא חזית היסטורית, והיא חשובה לשימור. בגלל זה הגיע לוועדה.

שרון דינור:

מה שלא נעשה לשימור עכשיו, הוא יכול לעשות מה שבא לו אחר כך, יגידו, אז למה לא קבעתם בשלב ה-,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו אומרים כעת,

שרון דינור:

אני רק אומרת מה שזה, אתם,

ציפי רון:

רגע, אז לא צריך את וועדת השימור. רגע, אז וועדת השימור מבוטלת.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יחזור אלינו בשלב,

ישראל קלרמן:

אז תגיד את זה יותר ברור.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה בדברי ההסבר, לפרוטוקול.

ציפי רון:

אז וועדת השימור מבוטלת.

יוחנן וייצמן:

התיק הזה אמור, לתמליל, לפרוטוקול. התיק הזה אמור להגיע אלינו בשלב התמ"א, אין סיבה לתת לו הוראת שימור תב"עית. אם כן, אם נחליט בשלב ההיתר לתת לו הוראת שימור לפי 10038 ניתן אותה, לפי 62 א' א' 13 אין צורך כעת,

ישראל קלרמן:

זהו .

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את התכנית הזאתי לפי 62 א' א' 4, קווי בניין,

לורה ורטון:

אני,

שרון דינור:

איך שאתה את הדיון,

יוחנן וייצמן:

מי בעד ההצעה הזאתי?

שרון דינור:

נראה לך ש-, עכשיו התכנית הזאתי מגיעה עכשיו עכשיו עכשיו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, חיים בעד, ישראל בעד ההצעה, מי נגד? אתם נגד?

לורה ורטון:

אני, אני.

יוחנן וייצמן:

אחד נגד.

שרון דינור:

ברור שאני נגד, ברור.

יוחנן וייצמן:

שתיים נגד. שלוש בעד, שתיים נגד, שלום.

ציפי רון:

רק רגע אחד,

יוחנן וייצמן:

סיימנו את התיק הזה.

ציפי רון:

זה חשוב לפרוטוקול, רק שניה. אין לי זכות הצבעה, אז אני מבקשת לפחות להגיד משהו לפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:

אז תגידי לפרוטוקול ו-,

ציפי רון:

אני אומרת לפרוטוקול שאנחנו וועדת שימור, וכשאנחנו דנים בבניין שהוא מיועד לשימור זו צריכה להיות עיקר ההתייחסות שלנו, זה המנדט של הוועדה הזאת. ולכן אני חושבת ש-, אני מבקשת לציין שהחזית הדרומית של הבניין שפונה לרחוב תורה מצוין צריכה להישאר ולהישמר, להיקבע לשימור. אם רוצים להרחיב את הדירות לטובת התושבים אני באמת בעד, הכל בסדר, אז זה יכול להיעשות לכיוון אחר, זה יכול להיעשות לכיוון צפון וכן הלאה, עם התכנון מחדש. החזית הזאת חשוב לקבוע, לפחות, זה המינימום שבמינימום, שהיא לשימור, וזה המנדט של הוועדה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לצד השני?

יוחנן וייצמן:

לא, היא רוצה להגיד, רשמת את זה לפרוטוקול?

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל אותך סתם, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

בתמ"א תעשה מה ש-,

דני ליבמן:

נרשם ומוקלט.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

נרשם, מוקלט, נרשם בפרוטוקול.

איציק שוויקי:

עכשיו רש"י, לא?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

תיק הבא, רש"י.

איציק שוויקי:

זה הבית הזה שמול הבית שלך, שהרוס?

יוחנן וייצמן:

זה הבניין שהתמוטט.

איציק שוויקי:

זה קיבל עונש מהעירייה, דרך אגב,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה בניין שקיבל עונש מהעירייה.

ישראל קלרמן:

אתה יודע כמה זמן זה?

איציק שוויקי:

אה?

ישראל קלרמן:

אתה יודע מתי זה היה, לפני כמה זמן?

שרון דינור:

אז מה? זה עדיין הרוס.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) היה יושב ראש הוועדה,

לורה ורטון:

(לא ברור) לציין שציפי רון,

יוחנן וייצמן:

את הצבעת, את לא צריכה.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

את הצבעת, את לא צריכה.

לורה ורטון:

לא, לא, לא, אני אומרת, לציין שציפי רון (לא ברור),

דני ליבמן:

שציפי רון הגיעה.

יוחנן וייצמן:

אה, כן.

לורה ורטון:

מצטרפת, הצטרפה אלינו.

ציפי רון:

אה, כן, כן, לא הודעת לפרוטוקול שהצטרפתי לישיבה אז,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

(לא ברור) נימוס.

איציק שוויקי:

אה, זה הבניין שעל יד הבית שלך, נכון?

יוחנן וייצמן:

גם ישראל קלרמן הצטרף אלינו.

איציק שוויקי:

זה בית שנהרס,

יוחנן וייצמן:

הבית שליד הבית שלי.

איציק שוויקי:

היה בית לשימור ונהרס,

יוחנן וייצמן:

היה בית לשימור שהתמוטט באמצע הלילה.

איציק שוויקי:

לא, לא, זה היה יום שישי,

ציפי רון:

לא,

ישראל קלרמן:

זה היה יום שישי,

איציק שוויקי:

למה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

ליל שישי, (לא ברור),

ציפי רון:

אוי, אוי.

איציק שוויקי:

יום שישי זה היה, לא אמצע הלילה.

ישראל קלרמן:

ליל שישי.

ציפי רון:

אוי אוי אוי.

ישראל קלרמן:

בלילה. באנו בבוקר, היינו שם.

ציפי רון:

מה, פתאום התמוטט בניין?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

קיבל עונש,

דוד היימן:

באמצע הלילה.

איציק שוויקי:

עד עכשיו, הוא חמש שנים, כבר שש שנים.

ישראל קלרמן:

מה חמש? יותר. קובי כבר לא פה שבע, מה פתאום. שמונה תשע שנים.

איציק שוויקי:

קיבל עונש.

יוחנן וייצמן:

אני לא הייתי אז בעירייה, אני חושב.

ישראל קלרמן:

היית,

דוד היימן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

לא, אתה לא היית בעירייה.

יוחנן וייצמן:

אני לא הייתי אז בעירייה.

איציק שוויקי:

לא, לא.

יוחנן וייצמן:

יותר מ-12 שנה.

איציק שוויקי:

שנה שעברה הוא קיבל,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

הוא לא היחיד.

איציק שוויקי:

לא, אבל הוא נשאר הרבה זמן.

ציפי רון:

בבוכרים,

איציק שוויקי:

בבוכרים גם עשו,

ישראל קלרמן:

טוב, שרון,

ציפי רון:

(לא ברור) בכל מיני מקומות,

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

אפשר עוד דבר,

ציפי רון:

יש כאלה שאפילו (לא ברור) ,

לורה ורטון:

על התיק הזה, רק ש-,

יוחנן וייצמן:

רגע, הקודם או הבא?

לורה ורטון:

מה? על זה שסיימנו,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

וכבר הצבענו עליה, בתכנית הזאת אני באמת חושבת שההוראות לשימור חשובות ואני מקווה שנשמור אותן לדיון הבא, כשזה יחזור אלינו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתיק בתמ"א נדבר עליהן,

לורה ורטון:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

נדון בהן.

לורה ורטון:

חבל לי שלא עכשיו,

יוחנן וייצמן:

נדון, נדון, נדון, נחשוב אז איזה שימור יותר חשוב וכולי.

לורה ורטון:

אוקי, טוב.

שרון דינור:

טוב, רש"י 42,

יוחנן וייצמן:

מקובל עליי.

שרון דינור:

כמו ששמענו כבר פה ברגע, זה בניין שנהרס והוטלה עליו משימה של שחזור ובאמת הם עשו עבודה מולנו,

ציפי רון:

(לא ברור) לצחוק.

שרון דינור:

מאד יפה,

יוחנן וייצמן:

מי הטיל את המשימה של השימור?

איציק שוויקי:

היה בית אדום,

שרון דינור:

לדעתי זה היה עוד מהנדס העיר הקודם.

יוחנן וייצמן:

באיזה סמכות הוא עשה את זה?

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד.

יוחנן וייצמן:

הלאה.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

הוא העניש אותו, היה צריך להעניש אותו.

יוחנן וייצמן:

זה מעניין. לא,

איציק שוויקי:

לא, זה למען יראו וייראו.

יוחנן וייצמן:

יש חוקים, יש שופטים, יש מענישים, כן.

איציק שוויקי:

למען יראו וייראו.

יוחנן וייצמן:

יראו וייראו.

איציק שוויקי:

זה למען יראו וייראו. שלא יחרסו בתים לשימור.

ישראל קלרמן:

כן, הלאה.

שרון דינור:

למה אתה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להגיד לי איך הבית הזה היה,

שרון דינור:

וייצמן, למה אתה כועס? בוא רגע לא נכעס. מה קרה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור.

שרון דינור:

למה?

איציק שוויקי:

היום הוא עצבני.

שרון דינור:

למה האנרגיות האלה? באמת אני שואלת.

ציפי רון:

מה אכלת הבוקר?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

מה אכלת הבוקר?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

פלפל חריף.

יוחנן וייצמן:

אכלתי, אכלתי, אכלתי.

דוד היימן:

אה, כן?

יוחנן וייצמן:

מדי הרבה בצל.

שרון דינור:

יש פה בניין שנהרס בכוונה, על זה אין עוררין. כאילו, אני מבינה שזה, הגישו מולנו עבודה של היתר בנייה לשחזור. היתר הבנייה נמצא בעבודה, מקובל עלינו, הכל בסדר. במקביל הגישו עכשיו את התביעה של תוספת קומות. לתביעה של תוספת הקומות יש לנו הערות, זה מה שאנחנו מדברים עליו. ההערות שלנו בעיקר ל-, כאילו, את הנושא של ההתאמה למה שנקבע כבר שצריך להיות לשימור, וההתאמה למדיניות זה הרגיל.

יוחנן וייצמן:

אז אני שואל מי קבע? יופי, אז אני דווקא כן כועס. מי קבע?

שרון דינור:

שמה?

יוחנן וייצמן:

שצריך לשמר.

איציק שוויקי:

הבית לשימור.

יוחנן וייצמן:

באיזה סמכות? לא, יש שמה תב"ע, תב"ע די חדשה שלא קובעת שימור.

איציק שוויקי:

לא, הבית,

יוחנן וייצמן:

באיזה סמכות קבעו? מי קבע? זאת אומרת,

איציק שוויקי:

הבית היה לשימור שם.

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע 5590, תפתח אותה ותראה לי את הוראות השימור.

ציפי רון:

זה היה ברשימה.

יוחנן וייצמן:

איזה רשימה?

ציפי רון:

שהלכנו וסקרנו את כל העיר, רחוב רחוב,

יוחנן וייצמן:

רשמת, אז מה? נו, אין ערך סטטוטורי.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

וייצמן, תפסיק עם המבחנים האלה, אתה אומר שלא כתוב, לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

לא כתוב, שלום.

ישראל קלרמן:

אפשר להתקדם הלאה, זה הכל.

ציפי רון:

הכינו את הרשימה הזאת חברי מועצת עירייה,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

ציפי רון:

ואנשי עירייה,

ישראל קלרמן:

דבר לגופו של עניין.

יוחנן וייצמן:

בסוף יש סטטוטוריקה,

ישראל קלרמן:

בסדר.

ציפי רון:

אז זה לא הגיע עדיין, הסטטוטוריקה,

יוחנן וייצמן:

אז זאת אומרת,

ציפי רון:

(לא ברור) שלבים שלבים, אבל הייתה הצהרת,

יוחנן וייצמן:

יושב מהנדס העיר ואומר לבן אדם,

ציפי רון:

רגע, אבל הייתה הצהרת כוונות.

יוחנן וייצמן:

תשחזר, תעשה. באיזה סמכות?

ציפי רון:

אבל הייתה הצהרת כוונות.

איציק שוויקי:

תקשיב, תקשיב,

ציפי רון:

שאלה הבניינים לשימור בעיר.

איציק שוויקי:

אם אחד הרס בית לשימור, תקשיב, אם הוא הרס בית לשימור,

יוחנן וייצמן:

איך הבית הזה לשימור?

איציק שוויקי:

תקשיב, אם הוא הרס בית לשימור, הוא צריך לשחזר אותו.

יוחנן וייצמן:

איך הבית הזה לשימור?

איציק שוויקי:

הוא היה ברשימות השימור.

שרון דינור:

לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, יש לו תב"ע.

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

יש לו תב"ע,

יוחנן וייצמן:

5590, (לא ברור)

איציק שוויקי:

בסדר, התב"ע, אז מחייבים אותו, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

אבל התב"ע הזאתי לא מחייבת שימור, מה לעשות?

איציק שוויקי:

איפה?

יוחנן וייצמן:

תפתח את ההוראות שלה.

איציק שוויקי:

אז עכשיו אנחנו נתקן לו אותה, בוועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

אתה מספר לי כעת שאמרו לו ושחזרו לו,

איציק שוויקי:

לא, הוא הרס בית לשימור,

יוחנן וייצמן:

והוא הסכים ולא הסכים, הלאה. אני שואל באיזה סמכות בא פקיד עירוני ואמר לו, תשמר דבר שלא קבעו לשימור.

איציק שוויקי:

גם מהנדס העיר יכול להגיד לו,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר לא יכול להגיד לו,

לורה ורטון:

(לא ברור) הריסה,

יוחנן וייצמן:

ואם כן אז הוא עבריון, ואם כן אפשר לתבוע אותו תביעה אישית וישלם פיצויים מהבית ולעירייה
אסור לעזור לו, כי זה התעמרות בבן אדם.

איציק שוויקי:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

שמעתי.

איציק שוויקי:

הוא הרס בית לשימור.

לורה ורטון:

רגע,

ישראל קלרמן:

אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

הלאה.

לורה ורטון:

רגע, היה לו צו הריסה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

לא היה לו צו הריסה.

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא.

לורה ורטון:

נכון? זה היה לא חוקי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להכניס אותם? (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) תכניס אותם.

לורה ורטון:

אני רק רוצה להעיר שיש כבר התייחסות של היועץ המשפטי לממשלה מלפני 10 שנים לפחות שעברייני בנייה, שצריך להתייחס לעבריינים כעבריינים ולא צריכים לתת להם פרס על עבירות.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, אני (לא ברור) מתחם הטחנה לכל עבירות הבנייה שלהם.

ישראל קלרמן:

לא, וייצמן, את מדברת על כלל העיר או רק על האזור הזה?

לורה ורטון:

מה?

ישראל קלרמן:

את מדברת על כלל העיר או רק על האזור הזה?

לורה ורטון:

בכלל.

ישראל קלרמן:

בכל העיר?

לורה ורטון:

כן, לא רק בכל העיר, במדינה.

ישראל קלרמן:

מגיע לפה הרבה דברים להכשרה, את יודעת.

לורה ורטון:

לא, במדינה, במדינה, שאם בן אדם,

יוחנן וייצמן:

שלום. הצטרף אלינו הרב גורא גם כן.

לורה ורטון:

הרס משהו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אה, גורא, בוא שב.

לורה ורטון:

לא צריך לתת פרס על עבריינות.

ישראל קלרמן:

אה.

חיים כהן:

מזרח ירושלים, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

גם במזרח, לורה.

שרון דינור:

יש פה עצים לשימור שלא נשמרו,

לורה ורטון:

מה?

ישראל קלרמן:

גם במזרח,

שרון דינור:

זה הדבר היחיד שיש. תסתכלו, זה התב"ע המאושרת.

לורה ורטון:

במזרח הנושא אחר כי אין להם, כי לא היו להם תכניות אז אי אפשר היה לקבל היתרים. יש הבדל שגם,

ישראל קלרמן:

דיברו פה על עונש. הבחור הזה,

לורה ורטון:

רגע, רגע. גם ב (לא ברור) המדינה,

שרון דינור:

דני, אתה לא מכיר את ההליך שהיה פה?

לורה ורטון:

בתי המשפט מתייחסים אחרת למישהו שהוא בנה ללא היתר כשאין לו אפשרות לקבל היתר,

דוד היימן:

גם לנשיא העליון, גברת לורה?

לורה ורטון:

לבן אדם שסתם, שסתם,

ישראל קלרמן:

לורה, אבל,

לורה ורטון:

בונה ללא היתר.

ישראל קלרמן:

פה אני מדבר על עוד נקודה.

לורה ורטון:

יש גם הבדל בין בניה שאפשר להכשיר ובנייה שאי אפשר להכשיר,

ישראל קלרמן:

נכון. אבל דיבר עכשיו,

לורה ורטון:

לבין הריסות,

ישראל קלרמן:

דיבר גם איציק על העונש,

לורה ורטון:

שאפשר היה לקבל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

12 שנה זה עומד כמו שזה עומד, זה פצע בעיר. 12 שנה עומד החורבה הזאת.

איציק שוויקי:

בסדר,

ישראל קלרמן:

עכשיו הגיע הזמן לגמור עם זה ולבנות.

איציק שוויקי:

נכון, אף אחד לא אמר שלא.

ישראל קלרמן:

זה הסיפור, לכן אנחנו פה. (לא ברור) .

ציפי רון:

רק שיעשה את זה,

ישראל קלרמן:

חשוב לנו ירושלים.

ציפי רון:

שיעשה את זה,

ישראל קלרמן:

עונש הוא קיבל יותר ממה שאתם חושבים.

ציפי רון:

שיעשה את זה,

ישראל קלרמן:

12 שנה להחזיר ככה מקום,

ציפי רון:

שיעשה את זה כמו שצריך,

ברכה כהן:

התחלפו הבעלים,

ציפי רון:

זה הכל.

ברכה כהן:

הבעלים התחלפו לגמרי, כלומר, זה משהו ש-

ציפי רון:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

ברכה כהן:

זה לא קשור לבעלים שעשו את העבירה, כאילו,

ישראל קלרמן:

בסדר, כל אחד שיעשה עבירה (לא ברור) הם דיברו על, את לא היית פה כשהם דיברו. הם דיברו על עבירה והם צודקים בקטע הזה, אדם עשה עבירה ואנחנו לא בעד עבריינים, אנחנו להיפך. אז דיברו על עונשים, אני חושב שאני עוד לא נתקלתי, אני נמצא פה הרבה שנים, 12 שנה שעומד מקום כזה,

איציק שוויקי:

היה כבר.

ישראל קלרמן:

כמו שהוא עומד, (לא ברור) להישאר פצע בעיר עוד יום אחד. זה הכל.

איציק שוויקי:

היו כאלו,

ישראל קלרמן:

בוא נבנה ונראה מה צריך לבנות, ונגיע גם לסיכום עם השימור,

שרון דינור:

אבל לא היה בעיה,

ישראל קלרמן:

ומה שיצטרכו, ואין לנו שום בעיה,

שרון דינור:

למה אתם, בגלל זה אני לא,

ישראל קלרמן:

נכון, אין בעיה.

שרון דינור:

לא מצליחה להבין, מה העצבים פה?

ישראל קלרמן:

בסדר. לא עצבים,

שרון דינור:

(לא ברור) לשחזר,

ישראל קלרמן:

שרון, למה את אומרת עצבים?

שרון דינור:

כי ככה אתם נשמעים.

ישראל קלרמן:

ממש לא עצבים,

שרון דינור:

יש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה דבר שעבירת בנייה ולא צריך (לא ברור),

שרון דינור:

יש תיאום עם,

ישראל קלרמן:

מעולה.

שרון דינור:

שיש,

ישראל קלרמן:

חוץ משני דברים קטנים שאני רוצה לדבר עליהם.

שרון דינור:

טוב.

ישראל קלרמן:

גם על הגובה וגם על המרפסות. אבל אם את רוצה להגיד קודם, אז שהיא תגיד קודם. וייצמן, אתה רוצה לשמוע?

יוחנן וייצמן:

מה? כן. אנחנו איתך, כן.

ברכה כהן:

אז אני אשמח להתייחס לכמה סעיפים בהמלצת שימור, אתם רוצים שאני אציג את הבניין קודם כל?

לורה ורטון:

זה (לא ברור) חשובה, חשוב, סליחה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

כן, דברי.

ברכה כהן:

להציג את הבניין או קודם להתייחס לסעיפים של וועדת שימור?

ישראל קלרמן:

תתייחסי,

שרון דינור:

תציגי, למה.

ישראל קלרמן:

תציגי ותתייחסי.

ברכה כהן:

אוקי. אז בעצם אני מציגה בניין שבעצם יש לו הליך של היתר שאושר בוועדה ואנחנו כרגע בתנאים להיתר בנייה, בגורמים להיתר, תשלומי אגרות וכולי. מדובר על קומות תת קרקעיות שכוללות חניות ומחסנים, וקומות על קרקעיות,

יוחנן וייצמן:

את אומרת לנו כעת מה התב"ע מוסיפה להיתר או את מפרטת,

ברכה כהן:

אני מציגה את הבניין בגדול.

ציפי רון:

אני מבינה שיש לו שתי קומות תת קרקעיות?

ברכה כהן:

לא, יש יותר, יש קומת מחסנים ועוד אני חושבת שלוש או ארבע קומות תת קרקעיות,

ציפי רון:

אה, אה.

ברכה כהן:

לחניון. יש קומת קרקע שיש לה שני מקטעים של חזיתות לשימור שבעצם, מקטעים ממש, אנחנו בעצם משחזרים ומשמרים מה שאפשר, כאילו, לפי הוראות שימור שניתנו כבר בתיק של ההיתר בנייה. ובעצם יש קומות מעל קומת הקרקע, חמש קומות, שבתב"ע אנחנו מבקשים בעצם תוספת של קומה, שינוי מרפסות מהיתר הבנייה ושינוי שימוש בקומות התת קרקעיות רק לשתי קומות.

יוחנן וייצמן:

למה?

ברכה כהן:

אחד, במינוס 1, רגע, אני אציג את זה. בית כנסת ומועדון דיירים, ובקומה הכי למטה, כאילו, לרווחת הדיירים, חדר כושר, בריכה,

יוחנן וייצמן:

במקום החניות?

ברכה כהן:

לא, יש חניות, אנחנו משאירים קומות לחניות, אנחנו רק מפחיתים שתי קומות מזה. אוקי, אז אני אתייחס לסעיפים שוועדת שימור המליצה.

ציפי רון:

את יכולה להראות לנו רק רגע אחד,

ברכה כהן:

כן, בטח.

ציפי רון:

ברשותך, איך זה נראה מהרחוב?

ברכה כהן:

בטח.

ציפי רון:

איך הבניין,

יוחנן וייצמן:

איך זה נראה כעת,

ברכה כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אם יש תמונות.

ציפי רון:

איך זה נראה כעת, ואיך זה נראה עם הרחוב, עם השכנים.

ברכה כהן:

אז בעצם בחזית אפשר לראות בסגול מה שקיים כרגע, ומה שמוצע. מה שמאושר בהיתר הבנייה זה הקו הירוק שמסומן, ומה שמוצע,

לורה ורטון:

(לא ברור) עוד שתיים.

ברכה כהן:

זה הקו האדום.

לורה ורטון:

עוד שתי קומות.

ברכה כהן:

לא עוד שתי קומות כי בעצם אם תשימו לב יש בעצם סימון צהוב של גג הרעפים שכבר קיים בהיתר,

ציפי רון:

כן.

ברכה כהן:

שמאפשר בוועדה בהיתר, ואנחנו בעצם מבקשים להוסיף עוד קומה אחת בלבד. וכמובן לשנות את המרפסות.

ציפי רון:

מה שאני ביקשתי, אם אפשר גם חתך רחוב, איך זה נראה ברחוב, עם הבניינים הסמוכים אליו.

יוחנן וייצמן:

בבניין הסמוך אליו,

ברכה כהן:

כן, רגע.

יוחנן וייצמן:

יש מגרש ריק ואחרי זה שבע קומות של פרויקט אחר,

ציפי רון:

לא, איך זה (לא ברור),

ברכה כהן:

הנה, הנה, עכשיו,

ציפי רון:

בסביבה שלה. איך היא נראית בסביבה שלה.

ברכה כהן:

אז ככה, מצד אחד זה רחוב, זה החתך.

ציפי רון:

יש לנו הרגל, אנחנו תמיד מבקשים, זה לא שביקשתי רק ממך,

ברכה כהן:

כן, כן, אין בעיה.

ציפי רון:

לראות את התכנית המוצעת ברחוב, עם השכנים.

ברכה כהן:

אז יש בעצם פה חתך שמראה בעצם את הבניין ליד. פה זה רחוב תחכמוני כבר. בצד השני, בחתך הרחוב, יש חלקה צמודה של 158 שהיא חלקה ריקה, לא קיים בה כלום כרגע.

יוחנן וייצמן:

לא, יש חמש שש חלקות קטנות צמודות לזה בניצב, כל אחת בצורה של מטרייה.

ציפי רון:

כן, אני מכירה את זה,

יוחנן וייצמן:

על אחד מהם אישרנו פעם איזה בניין והוא לא נבנה משום מה, לא יודע למה.

ציפי רון:

לא, אז מה שאני מבקשת, אני באמת מבקשת להקפיד על זה, לראות איך התכנית המוצעת משתלבת ברחוב.

ברכה כהן:

כאילו חתך ממש רוחבי של רחוב?

ציפי רון:

כי הם מבקשים פה תוספות של קומות, יש הרבה חפירה למטה וגם למעלה. היה לנו הרגל כזה שתמיד ביקשנו לראות את הרחוב.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך, ליד זה יש שבע קומות,

ישראל קלרמן:

הם קיבלו את זה, שלוש, ארבע בניינים יש שמה, אחד עוד לא נבנה אבל,

ציפי רון:

אי אפשר שיבואו בלי זה עוד פעם ועוד פעם, זה לא תקין.

ברכה כהן:

בסדר גמור, לקחתי לתשומת ליבי.

ציפי רון:

אנחנו מדברים פה על שכונה לשימור, אנחנו מבקשים לשמור על האופי ההיסטורי שלה, אנחנו בעד תוספות ובעד בנייה, הכל בסדר, אבל הכל צריך להיבחן, צריך ללמוד איך זה בקונטקסט, בסביבה.

ברכה כהן:

אין בעיה. טוב, אז אני מתייחסת לסעיף ב', לגובה בינוי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה. מה עוד?

ברכה כהן:

לא, אני רק אומרת שהיה פגישה מקדמית עם מחלקת תכנון ו-, לא הגשנו את התביעה הזאת כאילו לפני שעשינו פגישה מקדמית וקיבלנו אישור עקרוני,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ברכה כהן:

ממחלקת תכנון. בקשר למרפסות, בהיתר בנייה,

לורה ורטון:

אם אפשר לפני זה, לגבי הקומות. אז כמה, זאת אומרת, הספירה היא של, זה שבע קומות בעצם, נכון?

ברכה כהן:

לא, זה שש קומות וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

שש וחצי.

ציפי רון:

שבע. וקומת הקרקע היא קומה גבוהה, היא קומה (לא ברור),

ברכה כהן:

נכון.

ציפי רון:

אז זה יותר.

לורה ורטון:

והמדיניות באזור זה חמש קומות.

ציפי רון:

זה שבע קומות שאחת מהן היא יותר גבוהה מהרגיל.

ברכה כהן:

המדיניות זה חמש פלוס גג רעפים.

ציפי רון:

כי קומת הקרקע,

ברכה כהן:

אנחנו מבקשים שש פלוס גג רעפים.

ציפי רון:

קומת הקרקע היא יותר גבוהה מקומה רגילה.

לורה ורטון:

זאת אומרת, חריגה מזה. כן.

ברכה כהן:

אוקי, לגבי המרפסות,

לורה ורטון:

כן, רואים גם שקומה ראשונה גבוהה מ-,

ציפי רון:

בגלל זה כל כך חשוב לראות את הסביבה.

ברכה כהן:

אוקי, לגבי המרפסות, אז בעצם בהיתר בנייה מוצגות מרפסות מאד קטנות. אנחנו פשוט מבקשים מרפסות שייתנו לנו אופציה לייצר מרפסות סוכה.

שרון דינור:

מה מבקשים?

ברכה כהן:

מרפסות שייתנו לנו אופציה לייצר איזשהו מרפסות לסוכה כי זה אזור ש-,

ישראל קלרמן:

נכון, חייבים.

ברכה כהן:

דורש מרפסות סוכה. ועוד משהו אחד, לגבי הצמחייה. לא ביקשנו בתב"ע שום שינוי מהצמחייה שאושרה בהיתר בנייה.

ישראל קלרמן:

אז אין לך בעיה. מה הבעיה? מה צריך,

ברכה כהן:

נכון, זה מה שאני רק אומרת. לא, אני רק,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הם אומרים,

ציפי רון:

מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לשנות.

ציפי רון:

למה? אני,

ישראל קלרמן:

אין לנו בעיה עם זה.

ציפי רון:

אני רואה שכתוב כאן,

שרון דינור:

עקירה.

ציפי רון:

עקירה או העתקת עצי ברוש.

שרון דינור:

אין שם באמת, אבל היה בתב"ע המקורית שהם מתייחסים אליה, היה מסומנים שורה שלהם, לשימור.

ציפי רון:

אני,

שרון דינור:

אז אין אותה כבר.

ציפי רון:

אתם בטח תשמחו לדעת,

שרון דינור:

הדבר היחיד שהיה לשימור בתב"ע (לא ברור) ,

ציפי רון:

אתם בטח תשמחו לדעת שאי אפשר להעתיק עצי ברוש. הם לא ניתנים להעסקה.

שרון דינור:

ציפי, אני תוהה אם את שמעת מה אני אמרתי.

ציפי רון:

שאין עצים.

שרון דינור:

אין עצים בחלקה, במקור היו, והם סומנו לשימור ולכן הכוונה שלנו שצריך להחזיר איזושהי צמחייה.

ציפי רון:

אז למה הוספת את סעיף ט'?

יוחנן וייצמן:

באיזה מקום,

ציפי רון:

אז למה, טוב.

יוחנן וייצמן:

באיזה מקום אנחנו רוצים את הצמחייה? ביניהם לבין (לא ברור) ?

ציפי רון:

אז למה השארת את סעיף ט'?

ישראל קלרמן:

שמענו,

שרון דינור:

כי כביכול הם לשימור,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) על גובה, על מרפסות ו-,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה,

ישראל קלרמן:

העצים אין מה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לדבר על סעיף א',

ישראל קלרמן:

מה שהם אומרים.

יוחנן וייצמן:

סעיף א', קראתם אותו? הבנתם אותו? אני לא הבנתי אותו.

שרון דינור:

השחזור באופן המדויק ביותר הדומה ל (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

מה זה? אני יכול לראות?

שרון דינור:

לתיעוד ההיסטורי.

ציפי רון:

מה שנשאר בשטח, שהם יכולים לשחזר.

יוחנן וייצמן:

מה שנשאר בשטח אני אומר, רואים אותו היום,

ברכה כהן:

אני אגיד לכם מה אני התבקשתי במסגרת ההיתר, ישבנו ארוכות עם האדריכל יונתן והתבקשנו לשחזר את הפרטים בדיוק, פשוט כאן במקום שזה יהיה,

שרון דינור:

זה כבר לא מקורי, מה שאת מראה.

ברכה כהן:

נכון. בתב"ע זה קצת, טיפה שונה מבחינת פתחים. כלומר, זה קצת יותר רחב. זה אמור להיות כאילו שני חלונות נפרדים, וביקשנו חלון אחד רחב.

שרון דינור:

סליחה, אבל למה את מדברת על הקומות החדשות? הסעיף הזה מדבר על קומות השימור. רק על,

יוחנן וייצמן:

על קומות השימור.

ברכה כהן:

קומות השימור זה משהו,

יוחנן וייצמן:

הוא מדבר על קומה 1 או 2, אני אפילו לא יודע איזה קומות שימור זה.

ישראל קלרמן:

על קומות השימור.

ברכה כהן:

ראשונה ושנייה?

יוחנן וייצמן:

תסבירי לי מה קורה שמה.

ברכה כהן:

בעצם מה שקיים היום לשימור זה קומת קרקע. הם מבקשים שבקומה הראשונה ושנייה, אם אני לא טועה, זה יהיה לשימור. אני לא חושבת שיש לנו בעיה עם זה מבחינת פתחים.

שרון דינור:

שיהיה לשימור מה?

ציפי רון:

המרפסות, וייצמן, המרפסות לא מתאימות לסוכה.

שרון דינור:

המרפסות זה סעיף אחר.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה.

לורה ורטון:

רגע,

ישראל קלרמן:

להגדיל אותם.

לורה ורטון:

רגע, רק שניה, שרון מדברת. בואו נקשיב אחד לשני,

שרון דינור:

לא, אני אומרת, הסעיף הזה אומר שיש לבחון מול מחלקת שימור כל בקשת תוספת של שינויים במבנה ההיסטורי שישוחרר. והבקשה היא שהחלק ההיסטורי שהוא של קומה 1 לדעתי, שהוא ישומר כפי שהיה במקור. זה הסעיף הזה, אם שאלת על סעיף א', על זה הוא מדבר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים לראות את קומת הקרקע כפי שהייתה (לא ברור) המקורי,

שרון דינור:

בסוף, בסוף,

ישראל קלרמן:

יש בעיה.

שרון דינור:

בסוף של הסיפור רצינו לוודא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לדעת רק שזה בסדר.

שרון דינור:

שהמרפסות הן יהיו, נכון, את יכולה להראות, רגע, אולי יש לי פה את הזה. יהיו מרפסות יותר (לא ברור),

ברכה כהן:

ממש קטנות.

שרון דינור:

זה היה הקומה השנייה או הזה?

ברכה כהן:

(לא ברור) ממש לכל האורך של החזית במסגרת של היתר הבנייה.

שרון דינור:

מה זה? יש לך אותו פה במצגת שלך?

ברכה כהן:

(לא ברור) לבדוק את זה אבל באתר.

שרון דינור:

בוא נפתח את זה באתר.

ברכה כהן:

אני אגיד לך מה המספר תיק?

שרון דינור:

המרפסות האלה הן לא, אין בעיה לעשות כל מיני סוגים של מרפסות, אני מזכירה שיש גם כמה חזיתות למבנה הזה, פשוט בחזית הזאתי רצינו את המרפסות ההיסטוריות.

ברכה כהן:

לכל החזית או רק (לא ברור) ?

שרון דינור:

לא, מה זה?

ברכה כהן:

רק בקומה?

שרון דינור:

לא לכל החזית, בקומה הזאתי, ואחר כך מקצה לקצה הוא לא טוב, צריך לעבוד על העיצוב, שיהי טיפה יותר,

ברכה כהן:

אוקי.

שרון דינור:

רווח.

ברכה כהן:

אוקי. את רוצה לפתוח את ההרמוניקה של ההיתר?

שרון דינור:

אם את מסכימה אז אין סיבה.

ברכה כהן:

כן. זה 2011,

שרון דינור:

לא, אם את מסכימה למה שאמרתי עכשיו אז אין סיבה.

ברכה כהן:

אז מבחינת הפתחים והכל אין שום בעיה.

שרון דינור:

לחזור על מה שכבר אושר,

ברכה כהן:

כן.

שרון דינור:

לשחזר את המצב הקיים של הבניין המקורי. את המרפסות להשאיר כמו שהגשתם בהיתר, ואת הקומות החדשות שמעל זה לעשות עם טיפה יותר רווח בצדדים, כאילו, זה ה-,

ברכה כהן:

אז לגבי הפתחים אין לי שום בעיה, רק לגבי המרפסות זה קצת בעיה, כי אז מה שקורה, ממש אין לו שום מרפסת סוכה אם אנחנו מייצרים כאלה מרפסות ממש קטנות.

יוחנן וייצמן:

איך אתם עושים את המרפסות האלה, עם חורים בתוכו?

ברכה כהן:

לא, זה לא,

ציפי רון:

זה לא מתאים.

יוחנן וייצמן:

אז בקומת,

ציפי רון:

זה לא מתאים לסביבה,

ברכה כהן:

מרפסות דמה, כן,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לעמוד, להראות לי מה מרפסת סוכה, מה לא?

ברכה כהן:

לא, אנחנו בתב"ע לא ציינו בדיוק מה מרפסת סוכה, אנחנו ציינו מרפסות מלאות כדי שבהיתר הבנייה נוכל בעצם לדרג אותם לפי דמה או כאלה דברים.

שרון דינור:

הן מרפסות מאד, המרפסות לחזית הזאתי הן מאד מאד קטנות, הן לא,

יוחנן וייצמן:

או שתעשו את זה,

ברכה כהן:

(לא ברור) הן מעל דרך.

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני הייתי רוצה שבשלב התב"ע,

ברכה כהן:

אבל אם הן מאד ארוכות אפשר בעצם לדרג.

שרון דינור:

אבל למה שלא תדרגי,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים לדרג או להשאיר קורה?

שרון דינור:

למה שלא בצדדים האחרים תעשי את זה?

ברכה כהן:

כי זה דירות אחרות, זה ארבע דירות בקומה.

שרון דינור:

אבל יש לי פה דירה עם שתי חזיתות (לא ברור),

ברכה כהן:

אבל החזית הזאתי גם כביכול לשימור,

שרון דינור:

אבל כאן אין לך עומק, כאילו, בגלל זה אני אומרת.

ציפי רון:

אני לא מבינה, אני לא מבינה את המרפסות,

שרון דינור:

תגידי רגע, למה שלא תיקחי את המבנה בנסיגה ותעשי את המרפסות מעליו? זה לא משהו שהגיוני לעשות?

ברכה כהן:

זה לא משהו ש-,

שרון דינור:

שמה?

ברכה כהן:

כאילו, בהיתר בנייה זה לא עבד, אני זוכרת. כאילו, זה משהו שדנו על זה.

לורה ורטון:

אם יש הפרדה בין,

שרון דינור:

את יכולה לעבור לקומה,

לורה ורטון:

הקומות המקוריות וההמשך, אז,

שרון דינור:

קומת הקרקע,

ציפי רון:

אין מרפסות כאלה בשכונות האלה.

שרון דינור:

הנה, רגע, תמשיכי.

ברכה כהן:

זה קומה א'.

ציפי רון:

אין דבר כזה.

שרון דינור:

לא, אני אומרת,

ציפי רון:

וויצמן, תסתכלו רגע על המרפסות. אין מרפסות כאלה בשכונה, וזה הולך לאורך כל הקומות, לא יהיו מרפסות סוכה, זה כל הקומות,

ברכה כהן:

כן, אנחנו נייצר מרפסות סוכה דמה.

ציפי רון:

מה?

ברכה כהן:

אנחנו נייצר מרפסות,

יוחנן וויצמן:

זה קורה, קורה היקפית.

ציפי רון:

מה, מה אתם עושים?

ברכה כהן:

נניצר מרפסות סוכה עם דמה,

יוחנן וויצמן:

זה מה שאני שואל, למה לא,

משה גורא:

(לא ברור) רק את זה עכשיו.

יוחנן וויצמן:

הרב גורא שואל, למה לא הראיתם הרגע פתרון סוכה לכל הדירות.

ברכה כהן:

אנחנו יכולים להראות,

ציפי רון:

לא הבנתי מה זה.

ברכה כהן:

גם במסגרת התב"ע.

משה גורא:

אה, יכולים (לא ברור),

ברכה כהן:

זה לא הבעיה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הכי חשוב.

ציפי רון:

לא הבנתי מה זה. מה זה דמי? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

קורה, קורה היקפית.

שרון דינור:

שיש מרפסות עם חור.

יוחנן וייצמן:

מרחוק זה נראה מרפסת ככה, בעצם יש חור בתוכו.

ציפי רון:

אז בשביל מה לעשות את זה?

יוחנן וייצמן:

זה וויכוח אדריכלי בכל הארץ מה יותר יפה.

ציפי רון:

אז אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני מעדיף את הצורה הזאתי.

ציפי רון:

שהמרפסות האלה לכל האורך,

יוחנן וייצמן:

אני מעדיף פירמידה.

ציפי רון:

לא מתאימות לשכונה. לא,

יוחנן וייצמן:

אני מעדיף פירמידה.

שרון דינור:

למה אמרת שנסיגה לא יכולה לעבוד?

ציפי רון:

לא מתאים.

ברכה כהן:

אני לא זוכרת למה, אבל אני זוכרת שדנו בה במסגרת היתר הבנייה וזה לא עבד. אבל אין לי בעיה לצמצם אותם.

שרון דינור:

אבל למה שלא תעשי, למה שלא תעשי מרפסות סוכה אבל בלי, כאילו, שהן כן יהיו ב-,

ברכה כהן:

חלק חלק כאילו?

שרון דינור:

לא, שהם יהיו במקצב של המרפסות ההיסטוריות?

ברכה כהן:

כי המקצב של המרפסות ההיסטוריות הן ,

שרון דינור:

מה שרואים פה,

ברכה כהן:

(לא ברור) זה וזה. הן ממש קטנות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הבנו. אין, זה גם לא מעניין אותי, אני לא יודע למה מישהו במחלקה המציא את הרעיון הזה, להיצמד למרפסות ההיסטוריות. תמ"א 38 באמת מכריחה את זה,

ציפי רון:

אבל אין בשכונות,

יוחנן וייצמן:

בא בן אדם בתב"ע, מבקש לקבל מרפסות,

שרון דינור:

מה אתה (לא ברור) ?

ציפי רון:

אבל אין בשכונות,

ישראל קלרמן:

לא, באזור הזה חייבים לאשר את המרפסות.

ציפי רון:

אבל רק רגע,

ישראל קלרמן:

מרפסות סוכה, הוא צודק,

ציפי רון:

אין בשכונות האלה מרפסות כאלה על כל החזית.

שרון דינור:

יכולים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, אז תעשו.

יוחנן וייצמן:

זה טוב מאד.

ציפי רון:

מה?

ישראל קלרמן:

להגדיל אותם ולעשות (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה טוב מאד כאלו מרפסות, אני הולך מתחיתהם בגשם, אני לא מתרטב.

ציפי רון:

אה, ואם יש שם חור?

יוחנן וייצמן:

לא, בקומה התחתונה אין חור.

ציפי רון:

אה, הקומה התחתונה. לא יודעת, לא נראה לי, בגלל זה רציתי לראות את הרחוב. לא נראה לי העיצוב הזה, וחשוב לבדוק איך זה נראה ברחוב.

שרון דינור:

אני יכולה להראות,

ציפי רון:

סליחה, עם כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב. חכו שתי דקות בחוץ.

ציפי רון:

שרון, שרון, תעלי ב-GIS, שנראה את הרחוב,

שרון דינור:

אני מנסה, אני מנסה.

ציפי רון:

בסדר?

ברכה כהן:

תודה רבה.

ציפי רון:

אם הם לא הביאו את זה איתם, אז לפחות,

יוחנן וייצמן:

אני מציע ככה, חברים, אני רוצה להציע הצעה.

ציפי רון:

רק שניה, בוא נראה את הרחוב הזה,

יוחנן וייצמן:

אה, תראי את הרחוב.

שרון דינור:

נראה את הרחוב.

ציפי רון:

ב-GIS. בוא נראה את זה. בוא נראה איך זה משתלב.

שרון דינור:

תראי, זה הבניין ההרוס, הנה המרפסות שיש גם לבניין חדש מאחורה,

יוחנן וייצמן:

כן, שהוא קיבל כעת (לא ברור),

לורה ורטון:

לא הבנתי. איפה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, (לא ברור) לכיוון ההוא, לא, על תחכמוני.

שרון דינור:

היא רצתה לראות את המרפסות.

ישראל קלרמן:

על תחכמוני, יש בהמשך.

יוחנן וייצמן:

תמשיכי תחכמוני,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

כל הפרויקט שמה, האדום.

ציפי רון:

זה לא מתאים, הדבר הזה של השמונה קומות.

ישראל קלרמן:

עוד רגע תראי. איפה, הלאה, תלכי בתחכמוני,

ציפי רון:

לא מתאים לשכונה,

ישראל קלרמן:

זה ישן.

ציפי רון:

לא מתאים לאופי, לא מתאים למקום. מה זה הדבר הזה?

ישראל קלרמן:

יש שמה שלוש בנינים.

יוחנן וייצמן:

יש בבית ספר תחכמוני על כל החצר ההיסטורית, יש בנינים של שבע קומות.

ציפי רון:

בית ספר זה בית ספר.

יוחנן וייצמן:

אבל לא בית ספר,

ישראל קלרמן:

לא, זה עכשיו מגורים. על המקום,

ציפי רון:

אה, מה שהולך להיות, אבל,

ישראל קלרמן:

עשו שלוש בניני מגורים שם.

ציפי רון:

אבל אף בניין מגורים, לא ישן ולא חדש, נראה ככה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שכן.

ציפי רון:

חוץ מזה,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני בעד שיעשה פירמידה.

ציפי רון:

רגע, רגע, רגע. וגם העניין של הגובה, זה בעצם שמונה קומות.

ישראל קלרמן:

שבע.

ציפי רון:

בואו נראה. לא, קומת הקרקע היא הרבה יותר גבוהה מקומה רגילה,

לורה ורטון:

זה קומה כפולה.

ציפי רון:

אז זה יוצא בעצם שבע וחצי- שמונה קומות עם גג הרעפים .

לורה ורטון:

והמדיניות פה חמש קומות.

ציפי רון:

בואו תסתכלו איך זה נראה שם באזור הזה. מה זה,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור) פה את,

ציפי רון:

מי זה היזם הזה שהוא כל כך אהוב?

ישראל קלרמן:

הנה, זה,

דובר:

הנה, בבקשה.

שרון דינור:

תראו את המרפסות פה.

דובר:

הנה, בבקשה.

שרון דינור:

זה מרפסות, אני לא אגיד שהם מושלמות, אבל הם לא טוטאליות על כל החזית. כן? כאילו, זה הכיוון שהייתי מקווה שהיא תלך לקחת אותו, שיש פה מרפסות שהן,

ציפי רון:

פה יש פחות קומה מהבניין המוצע, וזה גם ענק.

שרון דינור:

פה אין מרפסות, יש רק את אלה בכלל. זה בתחכמוני.

ישראל קלרמן:

פה יש,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

אבל הם יותר, אתם מבינים שהם הרבה יותר טובות מהמרפסות שהם מציעים פה?

ציפי רון:

אי אפשר, מה שהם מציעים זה לא מתאים לאופי של המקום.

יוחנן וייצמן:

הנה, בואי, זה הדוגמה של המרפסות שהיא מציעה.

שרון דינור:

הנה, הנה, זה המרפסות גם כן שהם, גם, חלקי, לא על כל החזית. גם, המדורגות האלה, אני לא אגיד שהם מושלמות. כאילו, משהו ב-,

ישראל קלרמן:

שתיתן פתרון. בסדר גמור, שרון, שתיתן פתרון למרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ההצעה שלי (לא ברור),

שרון דינור:

בסדר, שתיתן פתרון.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

חברים, אני רוצה להגיד את ההצעה שלי,

ציפי רון:

רק שניה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אבל תגידי לי רק מתי לי יש רשות דיבור. תדברי.

ישראל קלרמן:

דבר.

ציפי רון:

אני מבקשת לבדוק את העניין של הגובה,

ישראל קלרמן:

שמענו.

ציפי רון:

מדובר פה על שבע וחצי קומות, כמעט על שמונה, וזה חריג בשכונה, כמו שאנחנו ראינו עכשיו ב-GIS.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, שמענו וראינו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים שם תשע.

ציפי רון:

שמעת,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא כזאת. את סעיף א' לכתוב שאנחנו מבקשים לשחזר את קומת הקרקע במלואה לפי תיק התיעוד, (לא ברור). סעיף ב' להוריד,

שרון דינור:

רגע, רגע, מה?

ציפי רון:

מה, מה, מה?

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

סעיף א' לכתוב פשוט שאנחנו מבקשים לשחזר את קומת הקרקע בהתאם לתיק התיעוד. בלי כל ההתפייטות.

ישראל קלרמן:

סעיף ב'?

יוחנן וייצמן:

סעיף ב' להוריד,

לורה ורטון:

למה, מה אכפת לך להשאיר את זה?

יוחנן וייצמן:

איזה צורך יש? בן אדם בא ומבקש, מה זה קשור כעת?

לורה ורטון:

זה הסבר, שדברים יהיו ברורים. זה לא, אנחנו צריכים (לא ברור),

שרון דינור:

ככה? וייצמן, תסתכל שניה.

ישראל קלרמן:

כן.

איציק שוויקי:

יש שם שמונה קומות.

ציפי רון:

מה יש?

ישראל קלרמן:

וייצמן, תסתכל.

יוחנן וייצמן:

אני קס, אני לא רואה כל כך רחוק.

איציק שוויקי:

רגע, זה בית, הבית החדש שהיה,

דני ליבמן:

מה זה לא (לא ברור)?

איציק שוויקי:

בתחכמוני, כמה קומות הוא?

יוחנן וייצמן:

בקומת הקרקע.

איציק שוויקי:

כמה בתחכמוני? לא שמונה קומות.

יוחנן וייצמן:

תכתבי, קומת הקרקע.

איציק שוויקי:

וייצמן, הבית שבתחמוני כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

שבע.

איציק שוויקי:

למה (לא ברור) ?

(מדברים ביחד)

יהונתן צחור:

היה שלוש קומות, (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

אבל סוכם שחזור קומת הקרקע.

יהונתן צחור:

לא, מה ש-,

יוחנן וייצמן:

זה מה שנאמר פה בדיון.

שרון דינור:

לא, לא, של כולם.

יהונתן צחור:

מה שסוכם איתם וזה היה מקובל, זה ששלושת הקומות הראשונות של המבנה החדש יעוצבו באותו,

יוחנן וייצמן:

דקה, יעוצבו באותו, מקובל.

יהונתן צחור :

יפה.

יוחנן וייצמן :

דקה, דקה, דקה, דקה. למעט המרפסות.

שרון דינור :

הנה, זה המבנה המקורי.

יוחנן וייצמן :

כן, זה המבנה המקורי. אז קומת הקרקע משוחזרת בהתאם לממצאי תיק התיעוד. כן? שתי הקומות האחרות, אבל זה לא משנה לנו עיצוב כי ממילא באים שמה מרפסות.

יהונתן צחור :

אז פתרנו את זה, לא (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן :

לא פתרנו, לא, לא, אז אנחנו לא רוצים,

שרון דינור :

לא, (לא ברור) הוא לא רוצה (לא ברור) .

יהונתן צחור :

אה.

שרון דינור :

אבל,

יוחנן וייצמן :

ממילא אין טעם, אין טעם.

שרון דינור :

אבל אני רציתי לבקש, סליחה רגע, שנעשה גם,

יוחנן וייצמן :

אני מסתיר למישהו?

שרון דינור :

אני רציתי לבקש, וייצמן,

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

שהמרפסות האלה, אפשר לעשות אולי כל מיני דברים, אבל האחדה אחת של הכל, הקו הוא לא טוב. אולי אפילו אפשר,

יוחנן וייצמן :

אני, אני,

שרון דינור :

כאילו המסות יותר קטנות,

יוחנן וייצמן :

אני, הצורה שראינו, שהצגת על הבניין ההוא בתחכמוני היא בסדר.

שרון דינור :

בוא נכתוב,

יוחנן וייצמן :

אין לי בעיה,

שרון דינור :

לא, אמרנו,

ישראל קלרמן :

וייצמן, כמו תחכמוני שבנוי? זה מה שאתה אומר?

יוחנן וייצמן :

כן. או ש-,

שרון דינור:

בוא, אז אני,

יוחנן וייצמן:

או פירמידה,

שרון דינור:

לא, מה ש-,

יוחנן וייצמן:

אני בעד פירמידה ושלוש.

שרון דינור:

מה שאני אמרתי במקרים אחרים ואתם קיבלתם את העמדה שלי, זה שתקבעו שיהיה פה מרפסות סוכה ואנחנו נעשה (לא ברור), אוקי? ואז אנחנו יודעים שיהיה מרפסת סוכה. בסדר? לא נשחרר משהו בלי מרפסת סוכה.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה מאד הוגן, יוחנן, באמת.

שרון דינור:

ואז כאילו יש לה מרפסת סוכה לכל מקום. רק, היא עכשיו לא עשתה תכנון. היא אמרה, אני מבקשת את המקסימום,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כי אין לה דרך אחרת לתכנן.

שרון דינור:

לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

לא, לי לא אכפת. את יודעת מה? בוא, אין בעיה, אני זורם איתך,

שרון דינור:

אולי אם לא, אז אפשר להחזיר, אם לא יובא לזה,

לורה ורטון:

שיהיה בתיאום איתה שלפחות הנראות תהיה,

יוחנן וייצמן:

סעיף א', תוסיפי קומת הקרקע.

שרון דינור:

רגע, רגע, פה אני אכתוב,

לורה ורטון:

זה לשימור.

שרון דינור:

לא, את הכל, את הכל,

יוחנן וייצמן:

לא, השחזור הוא קומת הקרקע.

שרון דינור:

למה, למה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

זה מה שסוכם.

שרון דינור:

אמרת שכל הקומות.

יוחנן וייצמן:

לא, כל הקומות זה רק המרפסות, ואת זה לא קיבלנו, ממילא אין טעם בסעיף הזה,

יהונתן צחור:

אני רוצה לחזור. בשלב ההיתר אנחנו העברנו להם כדי לא לתת פרס לעבריינות הבנייה, שהם ישקמו, הם יבנו מחדש, אבל הקומות המקוריות, שלושת הקומות הראשונות, יעוצבו באותו סגנון ובדיוק למקור.

לורה ורטון:

יפה.

יהונתן צחור:

ולכן לא היו שמה מרפסות סוכה, יש שם מרפסות פנימיות כאלה שהם לא נותנות פתרון. השאלה היא,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור),

יהונתן צחור:

הסוגייה לפתחכם זה האם בכל זאת לאפשר שם את מרפסות הסוכה,

יוחנן וייצמן:

חובה.

יהונתן צחור:

שבעקיפין זה לתת,

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה (לא ברור),

יהונתן צחור:

בונוס למי שהרס,

שרון דינור:

נושא העיצוב,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור, בכל מקרה היינו נותנים.

דני ליבמן:

שרון,

שרון דינור:

נכון, אני מסכימה, נושא עיצוב המרפסות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, תראי, עיצוב מרפסות הסוכה,

דני ליבמן:

(לא ברור) את המשפט אחרת, כי את נכנסת פה ב-,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח לך עוד מעט,

דני ליבמן:

תכתבי,

יוחנן וייצמן:

אני כותב, אני כותב ואני אשלח את זה עוד מעט.

דני ליבמן:

כן, אבל תכתוב, לשחזר את המבנה ההיסטורי. יש לשחזר את המבנה ההיסטורי.

יוחנן וייצמן:

ואת קומת, אני מקריא את ההחלטה, גמרנו. יש לשחזר את קומת הקרקע כפי שהייתה, לשחזר את קומת הקרקע כפי שהייתה,

דני ליבמן:

של המבנה ההיסטורי.

שרון דינור:

לא, הנה, השלמתי, יש לשחזר,

יוחנן וייצמן:

עזבי, עזבי, אני כותב, אני לא יכול ככה.

שרון דינור:

באופן המדויק ביותר הדומה למקור על פי התיעוד ההיסטורי שנעשה.

יוחנן וייצמן:

הקרקע,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני מקריא את זה, לפי, לפי התיעוד ההיסטורי .

דני ליבמן:

כתוב.

שרון דינור:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

אז אני (לא ברור) ,

דני ליבמן:

(לא ברור) שרון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מנסח, לא שרון.

דני ליבמן:

אבל ככה אנחנו כולנו רואים.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני מקריא, וכולם ישמעו מה אני מקריא.

שרון דינור:

אז אני מוחקת את מה ש-,

ישראל קלרמן:

למה? למה?

יוחנן וייצמן:

סעיף ב' ירד,

שרון דינור:

אני לא יודעת, הוא רוצה משהו אחר, אז מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף א' הוא, יש לשחזר את קומת הקרקע לפי התיעוד ההיסטורי. סעיף ב' ירד,

לורה ורטון:

רגע, רק את הקומה,

יוחנן וייצמן:

סעיף ג' נשאר, סעיף ד',

שרון דינור:

מצטערת, אבל,

יוחנן וייצמן:

ד' ה',

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, היא בא', תפסיק רגע,

יוחנן וייצמן:

א' אני הקראתי אותו כבר.

ישראל קלרמן:

אבל היא כותבת אותו.

שרון דינור:

קח, קח, קח, בוא, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, עזבי אותו,

שרון דינור:

אתה רוצה להקליד,

ישראל קלרמן:

עזבי אותו.

שרון דינור:

אני לא מצליחה בקצב הזה.

ישראל קלרמן:

וייצמן, תגיד לי, מה אתה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, סעיף א',

ישראל קלרמן:

למה הגעת קרבי היום?

יוחנן וייצמן:

יש לשחזר את קומת הקרקע לפי התיעוד ההיסטורי.

ישראל קלרמן:

שניה, תן לה לכתוב.

ציפי רון:

אבל ביקשו קומת קרקע גבוהה.

שרון דינור:

אין לי בעיה שהוא יקליד.

ישראל קלרמן:

הכל טוב.

דני ליבמן:

אם היא הייתה גבוהה, היא תהיה גבוהה.

ישראל קלרמן:

זהו, הלאה, סעיף ב' מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

להוריד.

איציק שוויקי:

זה שבע קומות, זה לא שמונה.

יוחנן וייצמן:

סעיף ג' להשאיר. עכשיו, סעיף ד' ה',

לורה ורטון:

רגע, ושתי הקומות האחרות לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעד, אני אומר באמת, אנחנו בעד שיהיה שמה תשע קומות.

ישראל קלרמן:

לא, עזוב, אני שואל אותך שאלה אחרת, אתה רוצה גם בקומה הנוספת (לא ברור) ?

לורה ורטון:

אני שואלת אבל אם יש עוד שתי קומות (לא ברור) ,

שרון דינור:

למה אתם לא כותבים את זה?

איציק שוויקי:

רגע, אתה לא כמו מהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה בכל מקום.

ציפי רון:

אני בעד מספר,

איציק שוויקי:

(לא ברור) כמו מהנדס העיר,

ציפי רון:

רגע, רגע, רגע, אני בעד מספר עגול, 10.

יוחנן וייצמן:

לא, זה 29,

ציפי רון:

10 זה יופי של מספר.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, מה אנחנו עושים עם סעיף ט', ואחרי זה נדבר על סעיף, מה אנחנו עושים עם הצמחייה?

שרון דינור:

מה שאתם רוצים,

איציק שוויקי:

יש שם עצים?

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לראות בחזרה עצים.

איציק שוויקי:

רגע, כל העצים זה,

לורה ורטון:

יש להוסיף,

איציק שוויקי:

יש שם, אני אגיד לך מה יש שם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עוד רגע נגיע ל (לא ברור) ונעשה אותם ביחד.

איציק שוויקי:

יש את הפולשים.

לורה ורטון:

אלנטוסים.

איציק שוויקי:

אלנטוסים. כל השדה הזה מלא אלנטוסים. כשאני נוסע ל (לא ברור) אני רואה את זה. וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

העצים שם כולם אלנטוסים.

יוחנן וייצמן:

אבל היה שמה ברושים היא אומרת.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

יש שמה, לא, יש שם משהו. איזה עץ זה?

איציק שוויקי:

הכל זה אלנטוסים לדעתי.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע.

איציק שוויקי:

הבית נהרס,

שרון דינור:

בוא נסתכל באפליקציה.

יוחנן וייצמן:

תסתכלי, אם לא בבניין ליד בטח גם מביאים מפת מדידה, (לא ברור) שם תב"ע כעת.

איציק שוויקי:

כל העצים האלו, את רואה את התפרחת שלהם? את רואה שזה אלנטוס. את רואה אותם?

שרון דינור:

אני לא אגרונומית, אני מצטערת, אני לא לוקחת על עצמי את הזה.

איציק שוויקי:

אני זוכר,

שרון דינור:

הנה, יש פה ברושים, אתם רואים? כאילו יש פה, זה, אני מזהה, אבל אני לא לוקחת אחריות על זה, לא יודעת.

איציק שוויקי:

טוב, יאללה.

שרון דינור:

זה לא התפקיד שלי.

ציפי רון:

(לא ברור) אלנטוס שימרו בנחלת שבעה.

ישראל קלרמן:

אמרנו מרפסות סוכה.

ציפי רון:

(לא ברור) שהכל הולך לאבדון.

שרון דינור:

תשאיר את סעיף, סעיף,

יוחנן וייצמן:

ט', כלשוננו?

שרון דינור:

כמו שהוא, מה.

ישראל קלרמן:

רגע, מה עשית עם,

שרון דינור:

מה שיש שמה, ברור שהוא לא מדבר על מינים פולשים, ויעשו פה תכנית של נטיעות.

יהונתן צחור:

יש שם קבוצה של ברושים,

ישראל קלרמן:

מה עשית מרפסות? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בקומת קרקע. בסעיף י' תכתבי קומת הקרקע.

ישראל קלרמן:

מה עשית עם המרפסות, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

עכשיו, המרפסות, אני רוצה ביחד, בואו, אנחנו כולנו פה, בואו פעם אחת נקבל עמדה בנושא הזה. כולנו רוצים לראות סוכות, כולנו רוצים שהבניינים יראו נורמלי ולא ייראו זבל, סליחה על המילה. לכן בואו נחשוב על פתרון של סעיף שנותן, שנוכל להשתמש בו בעוד מקומות. אני מדבר כעת על סעיפים ד' ה'.

שרון דינור:

תשריט,

יוחנן וייצמן:

התשריט עשינו, זה בסדר.

שרון דינור:

כן. מרפסות, אני,

יוחנן וייצמן:

בגג היא לא הציעה מרפסת גג? עכשיו, אני עוד מנסה לחשוב פתרון לד' ה' שיהיה טוב. חבר'ה, מישהו רוצה לעזור לי?

שרון דינור:

אני מנסה ל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה זה ד' ה'?

יוחנן וייצמן:

סעיפים עיצוב החזיתות ומרפסות חדשות.

ציפי רון:

אני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים לראות מרפסות סוכה, אנחנו לא רוצים לראות פצצות אטום על הבניין.

ישראל קלרמן:

כמו בבניין בתחכמוני, יש לך בעיה?

יוחנן וייצמן:

לא, כמו תחכמוני זה יהיה בסדר.

ישראל קלרמן:

אז שרון, אפשר להיצמד לבניין לידו, לתחכמוני?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

ציפי רון:

הסתכלנו, הסתכלנו שם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

תחכמוני גם הוא עשה, הוא נתן לחלק מהדירות בחזית אחת,

ישראל קלרמן:

אז נכון,

יוחנן וייצמן:

בחזית הפנימית,

ישראל קלרמן:

גם פה נעשה אותו דבר, מה.

יוחנן וייצמן:

השאלה כמה דירות יהיו.

ישראל קלרמן:

העיקר שיהיה לכולם, מה שאומר משה גורא גם, שיהיה לכולם מרפסות סוכה. מה הבעיה?

שרון דינור:

הנה, תראו, כתבתי,

ציפי רון:

אין שום בעיה,

שרון דינור:

יש להציג מרפסות,

ציפי רון:

אין שום בעיה, שיהיו להם (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, יש להציע מרפסות סוכה לכל הסוכות,

ציפי רון:

הבעיה היא העיצוב.

ישראל קלרמן:

לכל הדירות, (לא ברור) דומה לתחכמוני. בסדר.

לורה ורטון:

אבל,

ציפי רון:

הבעיה היא העיצוב,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה בעיה, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

אני הייתי, לא, אני הייתי כן רוצה לקבל החלטה אם פירמידה או וי, אבל לקבל החלטה.

שרון דינור:

אני לא חושבת שכדאי לקבל החלטה. כל המבנים יהיו עכשיו עם וי? כל המבנים יהיו ב-, בוא נשאר את זה.

ישראל קלרמן:

גם יונתן אומר שאפשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, אי אפשר כל הבניינים,

ישראל קלרמן:

אפשר להסתדר.

יוחנן וייצמן:

לפעמים זה תוצאה של מיקום ממ"דים,

ישראל קלרמן:

יונתן, יש בעיה?

יוחנן וייצמן:

אי אפשר להגיד את מה שאמרת.

שרון דינור :

אז אני אומרת, אי אפשר להגיד,

יוחנן וייצמן :

אני לא,

שרון דינור :

אי אפשר להגיד משהו אבסולוטי, אז העיקר שאמרת שיהיה מרפסות סוכה, כאילו, להחליט עכשיו זה,

יוחנן וייצמן :

מה?

ישראל קלרמן :

יהיה לך בעיה?

יוחנן וייצמן :

לא, אז אני רוצה לקבל החלטה עיצובית כעת.

ישראל קלרמן :

איזה החלטה, שמה?

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע.

ישראל קלרמן :

אתה לא רוצה לקבל.

יוחנן וייצמן :

תראי לנו שוב את הבניין בתחכמוני.

שרון דינור :

למה אתה לא רוצה להגיד את שתי החלופות האלו?

יוחנן וייצמן :

מה?

שרון דינור:

פירמידה או וי, תכתוב את שתיהן.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אנחנו לא רוצים, דמה וודאי שלא.

שרון דינור:

אני גם לא אוהבת דמה, זה (לא ברור), אין לזה אמת אבסולוטית, יש מקומות שבהם דמה,

יהונתן צחור:

זה תלוי באדריכלית (לא ברור),

שרון דינור:

שוב, אני אסביר, דמה כשהוא רחוק מהרחוב הוא יותר סביר כי הוא באמת נתפס כמרפסת. ברגע שעל הרחוב, הדמה נורא בולט, זה נורא ברור שיש את זה, כמו שאתה אמרת, אתה הולך מתחת לזה אתה מרגיש את זה, זה נראה מזויף, נראה פייק. בגלל זה אני אומרת, אין אמת אחת, כי כל בניין יש לו את הסיפור שלו. אבל אתה רוצה, תכתוב פה וי או פירמידה, ואנחנו נעבוד בהתאם.

ישראל קלרמן:

נכון. וייצמן, זה בסדר. מה? יש בזה בעיה? הם לא כאלה זה, אני חושב שאפשר להסתדר איתם, עם שרון ו-,

שרון דינור:

אני גם חושבת, האמת היא שאני חושבת שאתה מגביל אותם אם אתה כותב מרפסות פירמידה או וי, למה?

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה,

שרון דינור:

כי יכול להיות שלא יהיה להם פתרון לכולם.

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב, עד ההפקדה, נכתוב, עיצוב מרפסות מול המחלקה, ובלי ה-50 ס"מ. כאילו פינות פינות.

יהונתן צחור:

אני נצמדתי להנחיה של מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא.

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור). אני רוצה לומר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חייבים,

שרון דינור:

לא, מה אתם,

יוחנן וייצמן:

יונתן, יונתן, אני רוצה שתדע אותי בתוך הולך רגל, דווקא במרפסות מעל דרך, היום אין גשם אבל,

יהונתן צחור:

עדיף כמה שיותר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז תן מאפס לאפס. למה לעשות 50 ס"מ?

יהונתן צחור:

אנחנו נצמדים להנחיות מהנדס העיר בעניין עיצוב מרפסות, הנחיות חדשות יחסית.

יוחנן וייצמן:

אז אני לא מכיר אותם ואנחנו לא מאשרים אותם, והנחיות מהנדס העיר שלא אושרו, אני מבקש להשליך אותם לפח.

לורה ורטון:

אני חושבת שאנחנו צריכים להתייחס למהנדס העיר (לא ברור),

שרון דינור:

בסדר, אז רגע, מה רצית (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אני פשוט (לא ברור) את הפה שלי.

שרון דינור:

לא, לא, בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

יש להציע מרפסות סוכה לכל הדירות, ואז מה רצית?

יוחנן וייצמן:

בתיאום מחלקת שימור. מרפסות על כל החזיתות בתיאום מחלקת שימור.

שרון דינור:

אבל אתה לא רוצה לכתוב בדומה לתחכמוני?

יוחנן וייצמן:

לא, שישב עם יונתן ויעשה את זה.

שרון דינור:

אתה נותן לנו סמכויות שאני לא רגילה.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

סתם, סתם, אני צוחקת, יאללה. זה בסדר. יאללה. מה עוד אתם רוצים?

יוחנן וייצמן:

זה הכל. איך הוצאת את הסעיף של המרפסות?

שרון דינור:

יש להציע מרפסות סוכה לכל הדירות בתיאום מחלקת שימור, זה הכל.

יוחנן וייצמן:

תכתבי לכל אורך החזית.

יהונתן צחור:

(לא ברור) היא מחקה את ה-50.

יוחנן וייצמן:

בסדר. בסדר, אין בעיות, יאללה, התיק הבא.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

תגידי לי, את השאלה הכי חשובה, לא גילית למזון, אני מקווה, שאנחנו גומרים מוקדם.

לורה ורטון:

שמה?

מורן בן זיו:

שמה?

יוחנן וייצמן:

לא גילית להם שאנחנו גומרים מוקדם היום.

מורן בן זיו:

באיזה הקשר?

יוחנן וייצמן:

יגיע מזון.

מורן בן זיו:

אה.

יוחנן וייצמן:

מזון, השאלה הכי חשובה בעולם.

מורן בן זיו:

לא, לא יגיע.

ישראל קלרמן:

היא אומרת שלא יגיע.

יוחנן וייצמן:

לא יגיע? תלמדי לרמות אותם.

מורן בן זיו:

אבל אתה לא אוכל, וייצמן, מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, יש פה אנשים.

מורן בן זיו:

אבל אנחנו מסיימים מוקדם.

לורה ורטון:

זה בסדר, אנחנו מוותרים על הארוחה.

ישראל קלרמן:

הגעת באמת קרבי היום.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

הגעת באמת קרבי היום.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אתה נוסע לאילת ואני קרבי?

ישראל קלרמן:

למה אתה צריך לצעוק את זה? (לא ברור) ברכבת, הוא יוצא באוטו.

יוחנן וייצמן:

אתה נוסע ברכבת לאילת? אה, מטוס. לא, חמישי, הוועדה נדחית לחמישי.

לורה ורטון:

רגע, אני גם רוצה להגיד לפרוטוקול שאני חושבת שזה מאד חמור שמבקשים למחוק הנחיות של מהנדס העיר, אני חושבת שזה לא,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שמהנדס העיר, לפרוטוקול, שמהנדס העיר צריך להתייעץ עם חברי וועדות לפני שהוא נותן הנחיות. ואם לא, שילך הביתה.

איציק שוויקי:

זה מוקלט.

יוחנן וייצמן:

ברור, לכן אמרתי את זה.

שרון דינור:

טוב, בסדר, תודה.

איציק שוויקי:

עד שלמד,

ציפי רון:

איפה,

איציק שוויקי:

עד שלמד את העבודה,

ציפי רון:

איפה הסוכריות, לזרוק סוכריות.

איציק שוויקי:

עד שלמד את העבודה ארבע שנים, אתם אומרים לו ללכת הביתה?

דני ליבמן:

אנחנו בשידור חי.

איציק שוויקי:

מה, וייצמן, ארבע שנים למד,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי את זה לתמליל, אני לא אמרתי את זה,

ציפי רון:

אכלת היום הרבה פלפל חריף.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מטודלה.

ציפי רון:

קוגל, קוגל חריף.

שרון דינור:

טוב, אנחנו עברנו לדבר הבא.

איציק שוויקי:

מטודלה.

ציפי רון:

רק רגע, אני רק רוצה לבקש בקשה, ברשותכם.

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

אני מבקשת את זה בעיקר משרון, אבל שכולם יהיו מודעים לזה. להנחות את האנשים שבאים להציג פה תכניות לבוא עם חתך רחוב,

שרון דינור:

בתב"ע הסברתי אלף פעמים, אני מנחה,

ציפי רון:

נכון, אז מה,

שרון דינור:

והם עושים מה שבא להם.

ציפי רון:

לא, אז אין,

שרון דינור:

אז את לא רוצה לדון בהם?

ציפי רון:

רק שניה,

שרון דינור:

תקבלו החלטה שלא דנים פה וזהו.

ציפי רון:

שרון, סליחה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה ילך הלאה, (לא ברור)

ציפי רון:

שרון, סליחה, מה זה מה שבא להם? אנחנו וועדה סטטוטורית, הם באים כדי לקבל את האישור של הוועדה הזאת, אז בבקשה, שיכבדו,

שרון דינור:

הם יכולים, כמו ששמת לב, שהפרויקטים הכי משמעותיים בעיר עוברים גם בלי הוועדה הזאתי, אז ממש ממש,

ציפי רון:

נגד זה,

שרון דינור:

הם לא צריכים אותנו.

ציפי רון:

נגד זה לא נותר לי אלא להזיל דמעה,

שרון דינור:

נכון, אבל אני לא, אין לי כוח עליהם,

ציפי רון:

(לא ברור) את הממחטה,

שרון דינור:

ציפי, אני,

ציפי רון:

אבל כאן אנחנו,

שרון דינור:

ציפי, מה את מצפה ממני לעשות? אמרתי להגיש חתך רחוב,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לא הגישו. מה את רוצה שאני אעשה? אוקי, הנה,

ציפי רון:

אני שואלת את מר וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה להגיד לך.

ציפי רון:

אם אנשים הגיעו בלי להגיש חתך רחוב וסביבה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לתת להם קנס (לא ברור) ארוחת צהרים במקום ה-,

ציפי רון:

לא, רגע, רגע, ומצפפים עלינו,

משה גורא:

אתה יכול להגיד לו שייכנס לוועדה הבאה.

ציפי רון:

אז אפשר לא להעלות אותם לדיון?

משה גורא:

שלא ייכנס לוועדה.

ציפי רון:

אז זה יבוא למחוזית?

שרון דינור:

כן, משם הולך למחוזית.

יוחנן וייצמן:

לכן אני אומר, אין דרך לא לדון, זה סתם,

שרון דינור:

אני אומרת, אם המחוזית דנו בתכנית כמו קוקייה בלי וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ואוריון בלי וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

שבכולם יש מבנים היסטוריים או מסומנים לשימור, אז את חושבת שבתב"עות הקטנות הפחות חשובות האלו, משהו יחכה לוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

מישהו יסתכל עלינו?

שרון דינור:

באיזה, בואי, העולם צריך להיות מציאותי, צריך לבקש שהשמש תזרח בבוקר, כאילו, אחרת זה לא עובד.

ציפי רון:

אוקי, אז לית דין ולית דין, כל אחד עושה מה שהוא רוצה. בסדר גמור. אז מה המשמעות בכלל?

שרון דינור:

אבל מה את מצפה שנעשה? אני שואלת אותך. בתוך,

ציפי רון:

קודם כל שתבקשו את זה, שתתריעו בהם,

שרון דינור:

אנחנו מבקשים את זה תמיד.

מורן בן זיו:

אנחנו מבקשים.

שרון דינור:

זה נמצא בהנחיות שלנו, אנחנו מבקשים.

ציפי רון:

הם צריכים חתימה שלך שהם באים אליך למשרד שלך? הם צריכים את האישור שלך למשהו?

שרון דינור:

לא, לא.

ציפי רון:

כלום? שום דבר? הכל וולונטרי?

שרון דינור:

כלום, כלום.

ציפי רון:

הכל וולונטרי?

לורה ורטון:

כמו שנעשה,

שרון דינור:

אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה מקודם, את פשוט איחרת,

לורה ורטון:

אה, סליחה.

יוחנן וייצמן:

היית צריכה לשמוע,

לורה ורטון:

אה.

יוחנן וייצמן:

על קוקייה ועל אוריון.

לורה ורטון:

אה, סליחה שפספסתי את זה.

ציפי רון:

אבל אנחנו יושבים פה,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה חמור מאד.

ציפי רון:

לפי חוק התכנון והבנייה, וזה לא יכול להיות ככה שמצפצים עלינו,

לורה ורטון:

עם כל מה שאמרתי, הנחיות מהנדס העיר, שאני לא חושבת שהיינו צריכים למחוק את ההערות שלו. אני כמובן לא מסכימה איתו על כל דבר ואני חושבת שאנחנו צריכים באמת להגיע, להביע מחאה על זה שעקפו גם אותנו וגם המקומית,

חיים כהן:

אבל זה מהנדס העיר.

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

זה מהנדס העיר.

לורה ורטון:

כן, אני חושבת שאנחנו לא צריכים,

חיים כהן:

אבל לפני רגע אמרת שאסור למחוק את ההוראות שלו.

לורה ורטון:

אני התחלתי בזה שלמרות שמה שאמרתי, שאני לא חושבת שצריכים למחוק את מה שהוא הציע, אלא לנמק, אני חושבת, במקרה שיש פה עבירה של פגיעה בתהליך,

יוחנן וייצמן:

את יודעת שיש שיטפונות בים המלח, אפשר כבר לצאת לטייל?

לורה ורטון:

שמה?

איציק שוויקי:

אין, אין שיטפונות עכשיו. עוד לא ירד גשם, איך,

ציפי רון:

עוד לא, ביום חמישי ירד גשם כבד.

איציק שוויקי:

איך יהיה שיטפונות?

יוחנן וייצמן:

יאללה, אז עפנו.

לורה ורטון:

אני לצערי צריכה לצאת,

איציק שוויקי:

וייצמן, אם אין עננים אז אין גשם, נכון? אם יש עננים יכול להיות גשם,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

איציק שוויקי:

אז אין שיטפונות כי אין גשם.

לורה ורטון:

(לא ברור) מקווה ש-,

ציפי רון:

(לא ברור) שלנו זה רק בשביל הכיף.

לורה ורטון:

לא, זה לא בשביל הכיף, אני חושבת,

ציפי רון:

אבל הנה, את רואה.

לורה ורטון:

שחשוב שדברים ייאמרו.

ציפי רון:

אז הנה, את רואה.

לורה ורטון:

אבל חלק,

ציפי רון:

אבל מה זה עוזר?

לורה ורטון:

מהדברים אנחנו נמשיך לטפל, אנחנו לא, גם אם הפסדנו בהצבעה אנחנו לא צריכים להרים ידיים.

יוחנן וייצמן:

אני דווקא הייתי שמח, אם זה לא מגיע לוועדה הזאתי, לוועדה הבאה, ד"ר ורטון, הגברת רון,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

דווקא אם האדריכלית דינור תעדיכן אותנו, הבנתי שהעברתם כן חוות דעת על,

שרון דינור:

על מה?

לורה ורטון:

על מה?

יוחנן וייצמן:

גם על אוריון וגם על קוקייה, הייתי שמח לראות אותם.

לורה ורטון:

גם על מה?

יוחנן וייצמן:

תציגי את זה בוועדה, בלעדיהם, לא,

לורה ורטון:

סליחה, גם על מה וגם,

יוחנן וייצמן:

על אוריון ועל קוקייה.

לורה ורטון:

שמה, שהעברנו,

איציק שוויקי:

אוריון אבל לא היה פה בדיון .

דני ליבמן:

אוריון היה בוועדה.

איציק שוויקי:

היה?

יוחנן וייצמן:

לא היה בוועדה.

לורה ורטון:

לא, לא היה.

שרון דינור:

היה בוועדה בתב"ע, לפני כמה שנים.

דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

עכשיו יש לו תב"ע חדשה, של שלושה מגדלים.

לורה ורטון:

אני,

שרון דינור:

אחד קטן מרקמי של 17 ושניים של 30.

לורה ורטון:

אני הבנתי מ-,

איציק שוויקי:

רגע, אבל זה מרכז העיר.

דני ליבמן:

זה לא התב"ע שהייתה ?

לורה ורטון:

מוועדה מחוזית שהם כבר דנו בזה, ואני חושבת שזה לא תקין,

שרון דינור:

אני קיבלתי הנחיה כאילו לא להעלות את זה לדיון.

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה משובץ השבוע, מהנדס העיר ביקש להוריד. מהנדס העיר החסוד, שאתם נורא,

שרון דינור:

גם ראוכברגר,

יוחנן וייצמן:

אוהבים את ההנחיות שלו,

לורה ורטון:

לא אמרתי שאני,

יוחנן וייצמן:

ביקש לא לדון.

שרון דינור:

גם ראוכברגר מבקש להוריד.

לורה ורטון:

אני אמרתי שאם אנחנו, שאנחנו לא צריכים למחוק, שאנחנו יכולים לחלוק ואנחנו יכולים לנמק. אני מנמקת פה שאני חושבת שזה לא תקין שבמגרש בעיר ההיסטורית רוצים גם להרוס מבנה לשימור חשוב, וגם לבנות קומות שחורגות מ-,

איציק שוויקי:

רגע, זה,

לורה ורטון:

מהמדיניות,

איציק שוויקי:

אוריון היה בשימור.

לורה ורטון:

וגם בכלל לעקוף אותנו, זה לא תקין.

איציק שוויקי:

(לא ברור) היה בשימור.

יוחנן וייצמן:

יאללה, מטודלה.

איציק שוויקי:

וייצמן, קולנוע אוריון היה בוועדת שימור הזאתי, (לא ברור) זה היה בשימור, אני זוכר את הדיון שהיה.

דני ליבמן:

כן, בטח, זה היה, קארין טיפלה בזה,

יוחנן וייצמן:

הוגשה תכנית חדשה.

דני ליבמן:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

ולא הגיעה אלינו,

איציק שוויקי:

לא הגיעה?

יוחנן וייצמן:

משום מה. לא הגיעה לוועדה המקומית, הוועדה המחוזית אישרה אותה.

איציק שוויקי:

רגע,

לורה ורטון:

אז אפשר להביא מחאה, להוציא מכתב,

ציפי רון:

איד זה יכול להיות?

לורה ורטון:

בשמנו,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לפטר את מתכנן המחוז ויושב ראש וועדה מחוזית. הלאה, לתמליל. מה עוד?

לורה ורטון:

אפשר לציין את זה,

ציפי רון:

בעניין הזה, בעניין הזה,

לורה ורטון:

לא, באמת, יוחנן, אם ננסח על זה מכתב,

יוחנן וייצמן:

ואם אפשר לפטר את כל חברי הוועדה המחוזית,

ציפי רון:

אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

כולל חלק מהמועצה הארצית.

ציפי רון:

יושב ראש הוועדה המחוזית (לא ברור) לצפצץ על כל,

שרון דינור:

(לא ברור) חיים שם.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

חיים חבר וועדה,

יוחנן וייצמן:

גם אני חבר שם.

ציפי רון:

מה, זה שערורייה.

לורה ורטון:

לא, רגע, אם אפשר לנסח או תסכים שאני אנסח ואני אעביר לכם מכתב מחאה על המהלך הזה, יוחנן?
בשם הוועדה, שאני אציע נוסח כזה?

יוחנן וייצמן:

תעשי, תני לי לחשוב.

חיים כהן:

את יכולה להציע, אבל אני לא אתמוך.

לורה ורטון:

למה?

חיים כהן:

אם כן, צריך שיהיה גורף, לא רק חלקי.

איציק שוויקי:

לא, באמת אבל,

לורה ורטון:

לא, זה גורף על זה,

איציק שוויקי:

העירייה צריכה,

לורה ורטון:

שאנחנו צריכים, אני,

איציק שוויקי:

העירייה, הוועדה המקומית צריכה,

לורה ורטון:

האמת היא שניסחתי כזה משהו בעבר,

איציק שוויקי:

לא וועדת השימור.

ציפי רון:

נניח,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

רגע, נניח שאתם, רק רגע,

חיים כהן:

אבל זה צריך להיות רוחבי.

ציפי רון:

נניח שאתם חברי מועצת העיר,

חיים כהן:

אני רוצה שכל התכניות (לא ברור), לא מה שמהנדס העיר מחליט שכן ומה שמהנדס העיר יחליט שלא, והוא יש לו סמכות מה כן ומה לא. אם כולם, זה אומר שמהנדס העיר אין לו סמכות מה כן, מה לא. השולחן הזה יחליט מה כן, מה לא.

שרון דינור:

אני לא יודעת, חיים, חיים,

ציפי רון:

חיים, תגיד לי, חשבתם פעם, חשבתם פעם על פנייה לשר הפנים?

לורה ורטון:

אני בזמנו,

ציפי רון:

רגע.

לורה ורטון:

רגע, אני בזמנו ניסחתי מכתב כזה על נושא ספציפי, כשרק התחלנו את הקדנציה הזאת,

שרון דינור:

לא הבנתי את מה שאמרת על מהנדס העיר.

לורה ורטון:

וזה לא אושר.

חיים כהן:

אני אסביר לך מה (לא ברור) ,

שרון דינור:

רגע, אני רוצה,

חיים כהן:

שמהנדס העיר,

שרון דינור:

שניה, שניה, רק תן לי שניה. לורה, אנחנו מעלים, אפשר לשנות את זה, אגב, אנחנו מעלים לפי קריטריונים מסוימים שאושרו, לדעתי גם איתך, בפעם הקודמת ש-, איך שנכנסתי לתפקיד, בחודש הראשון. ואם אתם רוצים לפתוח את זה לכל התכניות שבעולם, שזה משהו שפעם אמרתם שאתם רוצים, אין בעיה, המחלקה שלנו תתעסק רק בזה, נבקש עוד כוח אדם, לא יודעת מה. כרגע אנחנו לא יכולים לטפל רק בזה, אבל נגיד שנעשה את זה. בואו תעשו את כל התכניות, אבל כרגע יש חלוקה הגיונית של מה שנוגע לעיר ההיסטורית לפחות, בניינים לשימור, אבל כאן היה, אז אני לא מבינה למה לא להגיד את המינימום הנדרש זה נראה לך לא בסדר.

חיים כהן:

אני שואל אותך שאלה,

שרון דינור:

רגע, רגע,

חיים כהן:

קוקייה, קוקייה,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד,

חיים כהן:

זה צריך להגיע לפה?

שרון דינור:

בוודאי, זה בקריטריונים.

חיים כהן:

ולמה מהנדס העיר מחליט שלא?

שרון דינור:

לא, הוא לא החליט שלא.

חיים כהן:

אז למה זה לא הגיע לפה?

שרון דינור:

כי כבר דנו במחוז. לא?

ציפי רון:

יש לי שאלה אליכם. רק רגע,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

רק רגע, יש לי שאלה,

יוחנן וייצמן:

דווקא על קוקייה לא,

ציפי רון:

רק רגע,

יוחנן וייצמן:

יש תיק, דקה, דקה.

חיים כהן:

בוועדה המקומית (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

קוקייה לא היה פה בשלב ההיתר,

חיים כהן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

בשלב התב"ע. בוא נגיד, הייתה תקופת בחירות, נגיד שזה הסיבה.

חיים כהן:

אבל לפני שזה הגיע לוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

אבל כן, זה הגיע בשלב ההתנגדויות, אנחנו יכולנו בפירוש לתת חוות דעת.

שרון דינור:

אז יכולנו לתת,

ציפי רון:

חברים,

שרון דינור:

אולי היה טעות שלא (לא ברור) , אבל וייצמן, אנחנו בדרך כלל במה שכבר הוחלט להפקדה אנחנו לא עושים זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא עושים פה דיון בהתנגדויות.

שרון דינור:

אם אתה חושב ואתם כחברי וועדה חושבים, אז בבקשה, אם אתה תגיד לי להעלות את זה לדיון,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

אני חייבת להעלות את זה לדיון, אין זה. אני בחיים לא אמרתי ליושב ראש וועדה פה, הוא עד שלי, שהוא אמר לי להעלות משהו לדיון ואמרתי לו לא. אני יכולה להתייעץ איתו, להמליץ לא או כן, ההחלטה שלך. אז אם אתם רוצים, קוקייה היה סיפור אחר, הוא פשוט, דנו בלעדינו, לא בוועדה המקומית ולא בוועדת שימור. עכשיו, אנחנו כל הזמן חשבנו שיהיו תיאומים, שאנחנו נגיע לאיזה תוצאה טובה. זה עמד בתנאי סף ולא הבאנו את זה לפה לדיון כי חשבנו שעוד יהיו תיאומים נוספים, שנצליח להביא לוועדה מוצר שאנחנו יכולים לעמוד מאחוריו. בסוף זה לא קרה, חבל.

ציפי רון:

יש לי שאלה, יש לי שאלה אליכם,

לורה ורטון:

ומה שהיה (לא ברור),

שרון דינור:

אני חושבת, חיים, לשאלתך, אני חושבת,

ציפי רון:

רק שניה.

שרון דינור:

שזה אמירה של וועדת שימור שאומרת מקומות כאלה שכוללים אתרים,

איציק שוויקי:

כמה המגדלים, כמה?

שרון דינור:

במבנים היסטוריים, בוודאי על אחת כמה וכמה מבנים לשימור, חייבים לעבור בוועדה לשימור.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

חייבים.

לורה ורטון:

זה מחטף, היה ממש מחטף.

ציפי רון:

אני רוצה לשאול אותכם, יש חוק,

שרון דינור:

זה נראה לי (לא ברור) שזה לא עבר פה.

ציפי רון:

יש חוק שנקרא, שרון, רק רגע, יש מה שנקרא חוק התכנון והבנייה. בחוק התכנון והבנייה ישנה התוספת הרביעית שנחקקה בכנסת ישראל ופורסמה בכל מה שצריך וזה חלק מהחוק. אם מתעלמים מהוועדה הזאת ואם מתעלמים מהדיונים בה, וועדה מחוזית מתעלמת וכל האחרים, למה שלא תפנו לשר הפנים? שר הפנים אמור להיות אחראי על ההתנהלות של הוועדות.

חיים כהן:

הוא עסוק עכשיו בלגרש,

ציפי רון:

אני יודעת שהוא עסוק מאד, אבל אם אתם לא, תמיד הוא יהיה עסוק. אני מציע, הצחקתי את וייצמן, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא את הצחקת אותי.

ציפי רון:

אני לא יודעת, יש פרוצדורה, יש נהלים במדינה הזאת, יש סדר, יש חוק,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא מייעצים,

ציפי רון:

אז בבקשה, בואו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני חייב להסביר, אנחנו לא מייעצים לוועדה המחוזית אלא אם מבקשים, אנחנו כן מייעצים לוועדה המקומית.

איציק שוויקי:

רגע, אבל אתה יודע שעיריית ירושלים,

ציפי רון:

אבל זה לא יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור למטודלה.

ציפי רון:

מה שקורה כאן. זה לא פעם ראשונה, זה לא פעם ראשונה שעוקפים אותנו, אז בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לצערי גם לא פעם אחרונה.

שרון דינור:

אם וועדת השימור הזאת,

ציפי רון:

אז נלך למבקר המדינה.

שרון דינור:

(לא ברור) את עצמה,

ציפי רון:

אי אפשר ככה.

שרון דינור:

(לא ברור) קצת יותר ברצינות אז היינו עושים עם הדבר הזה משהו, באמת.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

שרון דינור:

למה שלא נחשוב על לעשות משהו? תגובה לא צריכה להיות תגובה של ננה בננה, היא יכולה להיות תגובה אינטליגנטית, ולהגיד שאנחנו מוחים על זה. זה נראה לי הגיוני.

לורה ורטון:

אני רק, עוד דבר, לגבי,

יוחנן וייצמן:

לדעתך מחאה זה משהו,

שרון דינור:

המחאה זה למשל, לדוגמה, אני חושבת, אפשר, הייתה כתבה שהתפרסמה בסוף שבוע, הסתכלתי עליה, אמרתי, אני פשוט לא יכולה, משפשת את העיניים בתימהון, שהתכנית של אורן היא תכנית לשימור. אמרתי, המילה לשימור לא יכולה להיות עם משהו שהורס מבנים לשימור ומציע שלושה מגדלים במרקם היסטורי. זה לא יכול להיות, זה לא יכול להיות שהמילה לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, הכתבה הייתה מגוחכת.

שרון דינור:

קשורה בזה. זה כאילו, אז אני אומרת, הוועדה לשימור, יש פה אנשים שיודעים לכתוב מאד יפה, יכתבו שזה לא על דעתם, שאין פה שימור. עזוב שהמחלקה שלנו, אבל יכולתם להגיד כזה דבר.

לורה ורטון:

אני חושבת, גם ליועץ המשפטי, זאת אומרת, זה חלק מהחוק, לא? שדברים לשימור צריכים לעבור דרכנו.

יוחנן וייצמן:

ברור, אבל שוב, אבל אם משהו, הבעיה אם משהו לא עבר, זה הנושא.

לורה ורטון:

אני חושבת ש-,

ציפי רון:

אבל יש יותר ויותר דברים שלא עוברים אותנו, ובעיקר דברים גדולים.

דני ליבמן:

אני אבדוק מה אפשר לעשות.

לורה ורטון:

אז סליחה,

שרון דינור:

העיקר שרשיי 42 מרפסת כן או לא, כן או לא, כן או לא, על זה דנים שעה, והדברים הכי חשובים בעיר הזאת,

לורה ורטון:

אוקי.

שרון דינור:

לא עוברים פה.

דני ליבמן:

יוחנן, הוועדה המקומית צריכה לקבל עותק והיא לא מקבלת? מה, מה זאת אומרת לא דנים, אנחנו לא יודעים מזה בכלל?

יוחנן וייצמן:

ממה לא מקבלים עותק?

דני ליבמן:

מהתכנית שאתה מדבר.

יוחנן וייצמן:

וודאי שוועדה מקומית מקבלת עותק.

דני ליבמן:

אז מה זה דילגו עליה?

יוחנן וייצמן:

אז הם רוצים, אמר לי פעם יושב ראש וועדה מחוזית,

ציפי רון:

אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

שלפני עידן המחשבים,

דני ליבמן:

כן?

ציפי רון:

הוועדה המחוזית,

שרון דינור:

רגע.

ציפי רון:

מנהלת (לא ברור) את העיר.

יוחנן וייצמן:

ראש עירייה מקבל תכנית או יושב ראש וועדה מקומית, שם את זה אצלו במגירה, ואחרי חודשיים
דנים על זה במחוזית,

דני ליבמן:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בלי שהמקומית תיתן את דעתה.

דני ליבמן:

(לא ברור) אנחנו מקבלים עותק.

יוחנן וייצמן:

אז היום אנחנו מקבלים עותק,

שרון דינור:

אנחנו מקבלים, נכון,

יוחנן וייצמן:

וגם כן, אז אנחנו יודעים מספר מבא"תי,

שרון דינור:

אבל היה פה סיפור, היה פה סיפור, בתכניות הגדולות שעומדות בתנאי סף, לפעמים בגלל שבשביל לעמוד בתנאי סף צריך דופק, זה תנאי הסף באמת, אז הרבה פעמים הם עוברים שינויים תוך כדי תנועה. אז אנחנו רוצים לדון על משהו שהוא, יש פה תכניות נורא חשובות, אז אנחנו מביאים את זה לוועדת שימור כשיש כבר איזה משהו מבושל. בתכניות האלה אמרו לנו רגע, אנחנו עובדים על זה, וזה, עוד אל תביאו, אנחנו נעשה משהו. בסוף זה לא קרה.

רפאל:

אם תוכלו לעצור רק לרגע אחד, יש לי תקלה עם המחשב. בסדר?

יוחנן וייצמן:

אם יש תקלה אז אני יכול כבר להגיד שמה שאמרתי מקודם לפטר זה היה בציניות, רק שאני לא רוצה שזה יצא בתמליל.

שרון דינור:

לא קולטים את זה ב-,

יוחנן וייצמן:

בתמליל צריכים לדעת שזה היה ברצינות.

איציק שוויקי:

כן, אבל וייצמן, אני שואל שאלה באמת עניינית. למה עיריית ירושלים לא מגישה התנגדות לתכנית שלא (לא ברור) בעירייה? למשל אם היא הייתה מגישה כל תכנית שקופצת מעל העירייה, התנגדות.

יוחנן וייצמן:

למה עיריית ירושלים לא הגישה, שמהנדס העיר רצה כבר להגיש, על בית היתומים, על ה-30 קומות שמה, על בורוכוף, הוא רצה להגיש התנגדות למועצה הארצית.

איציק שוויקי:

נו, ו-?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, בסוף זה נתקע פה.

שרון דינור:

כן, אבל זה לפחות עבר בוועדות.

יוחנן וייצמן:

זה עבר בצורה מסודרת ודחו, כן.

שרון דינור:

כשאתה הולך לוועדה הארצית אתה, למועצה הארצית, אתה צריך להגיד להם, היינו בוועדת שימור, תראו, החליטו ככה וככה, וועדה מקומית החליטה ככה וככה, ולמרות זאת, ופה אין לך את הדברים האלו אפילו להסתמך עליהם.

ציפי רון:

אתה לא יכול לפנות לוועדות האלה,

שרון דינור:

ועוד יש לך כתבה בקול העיר שמדובר פה בשימור הכי מדהים בעיר, כאילו.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

רגע, אז יש לי שאלה רק. דני ליבמן, היועץ המשפטי שלנו, אמר שיבדוק את זה מה אפשר לעשות.

דני ליבמן:

לא, (לא ברור),

לורה ורטון:

אני אשמח לקבל התייחסות על העניין, וגם יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן?

לורה ורטון:

ברשותך, אני אציע נוסח של הבעת מחאה לוועדה המחוזית וגם אולי ל-,

מורן בן זיו:

זהו?

לורה ורטון:

לא יודעת, הייעוץ המשפטי,

מורן בן זיו:

אפשר להמשיך.

ציפי רון:

לשר הפנים, לפי דעתי לשר הפנים.

מורן בן זיו:

לא, לא, אפשר להמשיך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) דווקא תוציאי מהתמליל, אני כן רוצה.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסוף זה הבעת מחאה ,

שרון דינור:

זה מה?

יוחנן וייצמן:

את אמרת, אפשר שניה להוריד את ההקלטה?

(הפסקת ההקלטה)

יוחנן וייצמן:

בסדר.

דני ליבמן:

כן, יש הקלטה.

חיים כהן:

אין משהו חריג.

שרון דינור:

אין משהו חריג בכלל, רציתי להראות לכם שהבניין הוא, הנה, מוקלט. הבניין הוא משנות ה-50, מאחורי חומה כזאת שמלווה את כל הרחוב, מציע את החניות דרך המקום הזה. אנחנו הצענו רק, אנחנו חושבים שהתכנית טובה, יפה, תואמת את המדיניות, אנחנו, אגב, זה לא תכנית, כן? זה תמ"א,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א, כן.

שרון דינור:

רק אמרנו כזה דבר שאני חושבת שהוא די אינטליגנטי, שהחניות יידחפו טיפה פנימה על חשבון המחסנים שיש, כדי שהמתקנים של כל גמלי המים, תשתיות, תברואה וזה, לא יוצבו על הרחוב אלא נקבל אותם בפנים. זה היה הדבר הראשי שאמרנו, והיו גם כמה הערות קטנות, אבל בוא נשמע אותם.

חיים כהן:

אבל אני אגיד (לא ברור),

איציק שוויקי:

יעשו שם חנויות, דרך אגב, יש שם חנויות בסיבוב.

חיים כהן:

אני אגיד לך שחניה גם ככה הם לא (לא ברור),

איציק שוויקי:

הם רצו חניה?

שרון דינור:

לא הבנתי מה אתה אומר.

חיים כהן:

אני אומר שהם יגידו לך שכיום החניות הם בחוץ, ממה נפשך?

שרון דינור:

לא, היום אין חניות שמה.

חיים כהן:

יש את החניות האלה.

שרון דינור:

אין חניות בכלל,

ציפי רון:

אין, אין חניות, הכל גינות.

איציק שוויקי:

יש על יד, על יד יש, על יד יש.

ציפי רון:

הכל גינות.

חיים כהן:

(לא ברור) ראיתי שם,

יוחנן וייצמן:

זה בניין ליד.

שרון דינור:

כאן יש קיר אטום.

חיים כהן:

אה, חשבתי ששתי החניות האלה,

שרון דינור:

כן. לא, אז אנחנו אומרים, קחו את החניות האלה שיש פה, פשוט תדחפו אותם לעומק החלקה,

חיים כהן:

כן, אבל אני חשבתי ששתי החניות האלה גם קשורות.

ציפי רון:

תראי רגע את הבניין.

איציק שוויקי:

בתמונה,

חיים כהן:

את רואה? שתי החניות האלה, חשבתי ש-,

יוחנן וייצמן:

מי שידבר רק שיגיד את השם שלו לתמליל, שיצא, במילים הראשונות. עכשיו, הציגו לנו את התכנית.
קראתם את ההמלצות?

שרון דינור:

מה השם משפחה, (לא ברור) ?

דני גרבר:

גרבר.

שרון דינור:

גרבר.

איציק שוויקי:

את ההמלצות קראתם?

יוחנן וייצמן:

זורמים איתם?

איציק שוויקי:

מאשרים אותם?

יובל תיאודור:

זורמים חלקית.

מורן בן זיו:

פתחנו את המצגת. אוקי.

יוחנן וייצמן:

כן.

יובל תיאודור:

זו התמונה של, התמונה של הרחוב מעודכנת לפני חצי שנה בערך, זה המצב בשטח. הבניין הוא הבניין האמצעי שסימנתי בחץ. אין, זו החזית, מצד ימין החזית של הבניין, באמצע מדרגות הכניסה הקיימות ומצד שמאל החזית האחורית שלו. זה הבניין, הבניין שלנו בקונטקסט העירוני, תמונה מתוך ה-GIS.

שרון דינור:

איזה גדול התמ"א 38 מאחוריכם, פתאום רואים את זה ככה,

יובל תיאודור:

כן.

שרון דינור:

ההוא עם הטיח.

יובל תיאודור:

זה, זה, כן.

איציק שוויקי:

זה בכיכר (לא ברור) .

שרון דינור:

כן, כן.

יובל תיאודור:

כן, כן.

שרון דינור:

הוא צבע אותו מחדש עכשיו, בלבן.

יובל תיאודור:

קודם מצפה אותו באבן, מן הסתם.

שרון דינור:

מה זה?

יובל תיאודור:

מצפה אותו באבן?

שרון דינור:

לא, לא, לא.

יובל תיאודור:

אה, זה בניין טיח.

איציק שוויקי:

זה בניין טיח. זה בניין טיח.

יובל תיאודור:

אוקי. בקיצור, הבניין הקיים יש לו שלוש קומות מעל קומת מסד, כך שבקומת המסד יש (לא ברור) ויש שמה לובי וכל הכניסה ל-, יש לנו, בשלוש קומות יש לנו 13 דירות פלוס אחת, בניין משנות ה-50, (לא ברור) בטובה, איכות האבן היא לא טובה, האבן שתתה מים, גידלה אצות וכן הלאה. עכשיו, מה שאנחנו מציעים זה להוסיף לבניין קומה וחצי מבחינת שטחים, כשאנחנו לא מחלקים את זה קומה וחצי קומה אלא בחלוקה קצת שונה. באזור הזה, לפי 9988, אפשר לעשות שש קומות, כשאנחנו לא חורגים מהגובה, גם אם אנחנו מוסיפים את הקומה (לא ברור). עכשיו, זה החתך של המצב הקיים, יש פה שלוש, רואים את השלוש קומות, אתם רואים את הקומה התחתונה של מפלס הכניסה, וממנה יורדים למדרגות אל הכביש. כלומר, כל הבניין יושב קומה שלמה בכביש.

חיים כהן:

מה יש בקומה הזאת, כלום?

דובר:

חול.

יובל תיאודור:
לא, בקומה הזו,

ציפי רון:
סלעים.

איציק שוויקי:
סלעים.

חיים כהן:
סלעים?

ציפי רון:
סלע.

איציק שוויקי:
בחזית, בחזית הוא מתכוון.

יובל תיאודור:
מה אתה, פה יש רק (לא ברור), אין פה שום דבר. זה אדמה. הבניין, אם תסתכלו,

חיים כהן:
כשבנו את זה מה היה ההיגיון בזה?

יובל תיאודור:
לא יודע. יכול להיות, השיפוע הטבעי של ההר הולך כאילו מהכביש עד לפה, ובקו פחות או יותר ישר. הבניין מתיישב על זה,

איציק שוויקי:
זה היה על גבעה.

יובל תיאודור:
על המדרון.

איציק שוויקי:

כן, המדרון.

יובל תיאודור:

כן, כן, (לא ברור). עכשיו, זה בעצם מה שאנחנו מציעים, להוסיף לו עוד קומה וחצי, ולעשות במקום המילוי בכניסה לעשות שמה חניה מקורה שמעליה תהיה גינה חדשה.

איציק שוויקי:

כמה חניות, שתיים?

יובל תיאודור:

ארבע, ארבע.

יוחנן וייצמן:

זה הסוגייה פה, ארבע (לא ברור),

יובל תיאודור:

ארבע חניות.

יוחנן וייצמן:

זה חלק מהסוגייה של, אני מבין שזה אתם רוצים לדבר.

יובל תיאודור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני מבין שעל זה אתם רוצים לדבר.

יובל תיאודור:

לא, נושא החניות נעשה בתיאום מלא עם קארין, ישבנו עם קארין ודיברנו איתה והיא הייתה מאד בעד וגם אנחנו היינו מאד בעד, סך הכל הרעיון הוא יפה, מכיוון שזה מאפשר לנו לייצר שמה קיר חדש שממילא צריך לחדש אותו כי הוא במצב לא מספיק טוב, ואפשר לנצל את השטח הזה, לתת פה חניה בצורה טובה בלי מכפילים ובלי פטנטים ובלי מצב של, יש לך מכפיל שעומד בתוך הבניין ואנשים חונים בחוץ כי זה לא נוח להם להיכנס, או שלא עובד ב-90% (לא ברור), כמו שקורה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מכרו אותו לבניין אחר.

יובל תיאודור:

(לא ברור) שמה בבניין של השכנים שלי בבית הכרם, יש חניון רובוטי מאד יפה ומשוכלל, הכל, השקיעו בו הרבה כסף, וכולם חונים בחוץ.

שרון דינור:

וכשלא תהיה להם ברירה?

יובל תיאודור:

מה?

שרון דינור:

כשהלחץ יתגבר יחנו בפנים, I guess. כאילו, יש לך פתרון חניה, בסופו של דבר אתה משתמש. תל אביב, בוא נגיד, כבר יודעת להשתמש בזה.

יובל תיאודור:

יש לי פה פתרון חניה (לא ברור),

שרון דינור:

לא, בסדר, פתרון החניה מקובל עלינו.

יובל תיאודור:

טוב, עכשיו זה הבניין בקונטקסט של הרחוב. עכשיו, הגבהים של הבתים השכנים מבוססים על מדידה בעין מתוך ה-GIS, הם לא מבוססים על מודד, אבל הם מקורבים בפלוס מינוס חצי מטר, הם יכולים,

שרון דינור:

ציפי, קיבלת חתך רחוב, הוא עשה חתך רחוב. צדיק בסדום. רק על זה הוא מקבל תוספת קומה עכשיו.

איציק שוויקי:

(לא ברור) הם שמעו את ציפי.

יובל תיאודור:

רואים ש-,

שרון דינור:

לא, (לא ברור) אנחנו יכולים להקפיד בתמ"א 38 כי אנחנו לא עם, סליחה שאתה (לא ברור), אנחנו יכולים לא להעלות לוועדה, אנחנו לא בסל זמנים.

יובל תיאודור:

טוב, עכשיו, רואים שהבניין בסך הכל לא מאד בולט יחסית לסביבה שלו.

איציק שוויקי:

רק בקומה.

יובל תיאודור:

כן, קומה אחת שהיא בנסיגה. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה תואם רחביה, מה,

איציק שוויקי:

כן, הכל בסדר, (לא ברור).

יובל תיאודור:

רק מציינים עובדות, הכל טוב. אז פה אתם רואים את תכנית החניה עם ארבעה מקומות חניה עם כניסה מהרחוב, יהיה פה שער. אני אחזור רגע לחזית, אז פה זה השער של הכניסה, בגודל המינימלי שמתאפשר על פי הסדרי תנועה. זו הקומה הראשונה שקיימת, שפה יש דירה שאנחנו מרחיבים אותה. אנחנו גם לוקחים חלק פה כדי להגדיל את הלובי, לעשות,

יוחנן וייצמן:

יש היום דירה בפועל, קיימת דירה?

יובל תיאודור:

קיימת דירה בפועל, דירה חוקית, לגיטימית, הכל תקין.

איציק שוויקי:

והמעלית.

יובל תיאודור:

עכשיו, אנחנו מציגים מעלון שיעלה מהחניה, (לא ברור) כרגע בנקודה הזאת, יצא פה מתחת לממ"דים, מתחת לעמודת הממ"דים יצא ויתחבר לכניסה לבניין על מנת לאפשר נגישות, זה פותר לנו את בעיית הנגישות לבניין בצורה מאד טובה. וכאן נשאר לנו שביל שרוחבו בערך 1.40 מטר, שהמעבר הוא גם יפה ונעים.

איציק שוויקי:

והמעלית בתוך חדר המדרגות, נכון?

יובל תיאודור:

כן, מעלית בתוך חדר המדרגות, כאן. אלה הקומות הטיפוסיות של הדירות הקיימות.

שרון דינור:

יובל, בוא נתקדם להערות שלנו.

יובל תיאודור:

טוב, שתי הקומות המוצעות הן עם דירות קטנות, ודירת גג.

שרון דינור:

כן.

יובל תיאודור:

(לא ברור) תכנית ההעמדה, תכנית המדידה ללא סימון של העצים, הסימון של חזית מסחרית שמתאפשרת פה (לא ברור). עכשיו, הוויכוח שהיה לי עם קארין לגבי התכנית הזאתי הוא רק אחד, בנושא של הכניסה מהמעלון. (לא ברור) השקופית הזאת. אז אנחנו מיקמנו כניסה למעלון מתוך החנייה, ויציאה מהמעלון באותו צד על הגג של החנייה ישירות לשביל הזה. לדעתנו זה הדבר הכי נוח. מה שקארין רצתה, שהיציאה מהמעלון תהיה בצד הדרך פה ונחסום את החלון הזה, וניכנס ללובי במעבר,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

שרון דינור:

כן.

יובל תיאודור:

אוקי.

שרון דינור:

זהו?

איציק שוויקי:

זהו?

שרון דינור:

אבל היה לנו עוד הערות, התייחסתם אליהם? הם בסדר?

יוחנן וייצמן:

מיקום החניות, בסעיף 1, קראת את ההמלצה?

שרון דינור:

זה בסדר? אתם קראתם את ההמלצה שלנו או לא?

יובל תיאודור:

כן, כן, קראנו,

שרון דינור:

אז הכל בסדר חוץ מזה?

יובל תיאודור:

(לא ברור) החניות, אנחנו מבקשים שהוא יישאר ככה, עם המחסנים כפי שאנחנו רוצים.

שרון דינור:

אז אתם לא מסכימים להמלצה, זה בדיוק מה שאני שואלת. אם אתם לא מגיבים עכשיו, מבחינתנו זה מקובל ואז אתם צריכים לשנות את התכנון.

דני ליבמן:

האם הטקסט מתאים לך ל-,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו, בוא תחזור רגע לקומה של החניה, שתהיה בגדול, רק נסביר. בסדר, זה קטן, חשבתי שיהיה גדול. בסדר, אם אתם, ביקשנו ש-, בגלל שאנחנו לא רוצים שיהיה לנו לא תברואה ומתקנים וזה על החזית של הרחוב, והם, לא הצעתם פה, אין לך פה חדר תברואה, אז אנחנו יודעים שאתה תצטרך אותו, אז אומרים, תדחוף טיפה את החניות פנימה כדי לייצר פה נישא שאפשר יהיה לשים מאחוריה ולא על הרחוב עצמו. עכשיו, זה כל כך חשוב, שמבחינתי גם לבטל חניה, אבל אני לא חושבת שיש צורך לבטל חנייה.

יובל תיאודור :

אוקי,

שרון דינור :

אז זה אמירה אחת.

יובל תיאודור :

את זה אפשר לעשות,

שרון דינור :

אמירות אחרות, אני באמת חושבת שאין סיבה שתתנגד אליהן, שזה באמת הנושא של האבן הפראית, צמחייה, גינות, זה אני מבינה שלא יהיה,

יובל תיאודור :

זה אין שום בעיה.

שרון דינור :

אוקי, בסדר.

דני גרבר :

זה מקובל.

שרון דינור :

אוקי.

יובל תיאודור :

הנושא של התשתיות, נכניס אותם בתוך ה-,

שרון דינור :

כן, פשוט שלא נקבל אותן על הרחוב.

דני גרבר:

נוותר על מחסן אחד,

שרון דינור:

מצוין. מעולה. מעולה.

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים לעשות את זה גם על חשבון המחסנים, לא על חשבון,

שרון דינור:

כן, זה מה שאמרנו.

יובל תיאודור:

על חשבון המחסנים, בהחלט.

שרון דינור:

תראה, אם הם יכולים לחפור עד לליבת הזה הם יכולים לא לוותר על כלום, אבל אני מניחה שיש גבול לכלכליות.

יובל תיאודור:

(לא ברור) את הבניין.

שרון דינור:

אני לא אבדוק,

ציפי רון:

(לא ברור) שתי מגבלות,

יובל תיאודור:

יכול להיות שאפשר.

שרון דינור:

טוב, בסדר, תודה רבה.

חיים כהן:

תודה רבה.

שרון דינור:

אתה יכול להביא לי את העכבר כשאתה יוצא, ואז אני אתקן את הנושא הזה של המעלון.

יובל תיאודור:

טוב, תודה רבה.

דני גרבר:

תודה רבה.

מורן בן זיו:

תודה.

יוחנן וייצמן:

איך את רק מכניסה את הנושא, מה שקיבלנו את הבקשה שלו למעלון? כי אני לא (לא ברור),

שרון דינור:

לא, רק הורדתי את זה, כי הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

מה? אה, את השיפור התכנוני. הבנתי.

שרון דינור:

רק את זה, כאילו. תכלס כאילו זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הבנתי אותם.

שרון דינור:

היא רצתה שזה יהיה הכי קצר, גם שמישהו שכביכול, מי צריך מעלון? מישהו שהוא נכה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אולי זה לא מישו שחונה בבניין, אולי זה מישו שמגיע, לא יודעת, מישו שלא יצטרך לעשות (לא ברור) בשביל זה, זה פעם אחת. ופעם שנייה זה כשהוא יוצא מהמבואה, שהוא יצא בצורה ישירה. אבל הם לא רצו את זה בגלל שהדירה הפרטית שלהם פה. אני מבינה את זה,

יוחנן וייצמן:

בקומת הקרקע.

שרון דינור:

זה יהיה טיפה סיבוב. לא נורא, בסופו של דבר זה לא עניין שימורי לדעתי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, במטודלה אין חובה לחזית מסחרית, נכון?

שרון דינור:

לא, לא, אין חובה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

שרון דינור:

טוב, נמשיך לבא?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

טוב, זה פרויקט ממש ממש קטן, ברחובות הבוכרים.

יוחנן וייצמן:

הסוגייה היחידה זה גובה, אנחנו יכולים לאשר להם.

שרון דינור:

אתם לא רוצים לראות?

ציפי רון:

רוצים, רוצים לראות, שכונת הבוכרים. ועוד איד. וגם את חתך הרחוב.

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל.

איציק שוויקי:

רק"ל זה גבוה.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

גבוה, לא? עוד מעט ראש העיר יגיד שם,

יוחנן וייצמן:

56 קומות.

איציק שוויקי:

כמה? 46?

יוחנן וייצמן:

56.

איציק שוויקי:

50. אבל אתה יודע,

ציפי רון:

כל המרבה,

איציק שוויקי:

הרק"ל למטה.

ציפי רון:

כל המרבה הרי זה משובח.

איציק שוויקי:

החניה תגיע לרכבת.

יוחנן וייצמן:

בדוידקה יש תכנית ל-65-75.

שרון דינור:

הצילום פה הוא צילום ישן, הבניין כבר לא נראה ככה, זה בניין, רגע, אני אתן לכם זווית, זה זה שרואים פה, היסטורי חמוד קטן. כבר לא נשארו לו ערכים, גם לא נשארה לו המרפסת הזאתי, כבר נראית שונה היום, ולכן אנחנו אישרנו את ה-,

יוחנן וייצמן:

הריסה.

שרון דינור:

אז הם מציעים את ההריסה של הבניין, ובניין חדש בן 11 קומות, 30 יחידות קטנות של 45 מטר, וארבע קומות תת קרקעיות למוסדות. אז מבחינת שימור, אנחנו לא היינו בטוחים שזה רק"ל כי זה לא על קו ראשון לרק"ל, אבל מה שהוועדה תחליט מקובל עלינו.

דוד היימן:

לא, רחוב הבוכרים, זה רחוב דוד, לא?

שרון דינור:

הראיתי את המיקום.

ציפי רון:

כן, זה ברחובות הבוכרים.

שרון דינור:

זה פה, רחובות הבוכרים. הנה, אתם רואים, הרק"ל הוא פה,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זאת אומרת, הוא מאד מאד קרוב לרק"ל, זה נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, חלקה שניה לרק"ל.

ציפי רון:

ומה הם מציעים שם?

חיים כהן:

כמה קומות הם מציעים?

ציפי רון:

מה הם מציעים שם?

יוחנן וייצמן:

11.

שרון דינור:

אני לא חושבת,

איציק שוויקי:

כמה קומות, 12?

שרון דינור:

(לא ברור) המצב הנכנס, רגע, בוא נראה,

ציפי רון:

יש שם בטח, יש שם גושים.

שרון דינור:

רגע, תיכף אני אסתכל.

איציק שוויקי:

כמה קומות הם רוצים?

חיים כהן:

לא, 11 זה (לא ברור) ,

ציפי רון:

11 קומות (לא ברור) ארבע תת קרקעיות.

איציק שוויקי:

זה בית חדש, מה לעשות?

ציפי רון:

סמוך לתחום התכנית בשטח המדרכה קיים עץ חוגר לשימור.

שרון דינור:

בשטח המדרכה.

איציק שוויקי:

רגע, העץ לשימור?

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן. וייצמן, יש ברק"ל (לא ברור) , יהיה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

בכל העיר כבר ככה עשו, לצערנו.

דוד היימן:

מה, אתה בונה דירות מגורים מעל (לא ברור) ,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

את ארון הקודש מוציאים (לא ברור) ?

איציק שוויקי:

בשכונת הבוכרים מותר 11 קומות?

ציפי רון:

כל המרבה הרי זה משובח.

דני ליבמן:

בשכונות היסטוריות מדיניות הרק"ל לא חייבת לחו"ל.

שרון דינור:

הנה, זה העץ היחיד שנשאר.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור),

שרון דינור:

כן, בסדר, אנחנו לא רוצים שיהרסו אותו.

איציק שוויקי:

אתה מכניס אותם?

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

מה זה, אורן, נכון? זה אורן?

שרון דינור:

לא, זה לא אורן, זה משהו אחר.

ציפי רון:

תגדילי את זה רגע, את הירק.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

שמש שטוב. שמש שטוב.

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו איתכם. קראתם את ההמלצה? יש הערות?

איציק שוויקי:

יש הערות? שואלים אותכם אם קראתם את ההמלצה.

שמשי שטוב:

רוצים לראות את ההמלצה, כי לא קיבלנו.

יוחנן וייצמן:

הנה, תביא לו,

איציק שוויקי:

ניתן לך את כל ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

דף 9 תפתח לו.

דני ליבמן:

בגדול (לא ברור) חיובי.

שרון דינור:

מה זה לא קיבלת את ההמלצה? אנחנו שולחים שבוע מראש.

איציק שוויקי:

קח, גם מפה.

מורן בן זיו:

מה זאת אומרת?

שמשי שטוב:

אני לא קיבלתי.

מורן בן זיו:

אבל אני דיברתי איתכם.

איציק שוויקי:

(לא ברור) לאשר את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

נותנים שתי דקות.

איציק שוויקי:

זה זה, יש שתי הערות, שימוש בזה, גובה הבינוי,

שמשי שטוב:

גובה הבינוי, סעיף ד'. אנחנו מדברים על ציר רק"ל. כל ציר רק"ל הוא נוגד מדיניות מרקמית.

איציק שוויקי:

אבל השימור, בשכונה היסטורית זה לא בדיוק ככה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

שמשי שטוב:

זה על ציר רק"ל,

יוחנן וייצמן:

זה מצרני.

דובר:

זה מצרני?

יוחנן וייצמן:

זה נקרא רק"ל.

שמשי שטוב:

זה שטח שמוגדר לתכנון על ציר הרק"ל. ב-GIS היום הוא מסומן כ-,

איציק שוויקי:

וכמה ביקשתם, 11 קומות?

שמי שטוב:

כן.

יוחנן וייצמן:

איך תסתדרו עם 11 קומות? זה שני גרעינים, זה יגמור לכם,

שמי שטוב:

יש לנו גרעין אחד, אנחנו לא עוברים שמה את הגובה.

יוחנן וייצמן:

לא עוברים את ה-29 קומות?

שמי שטוב:

במדויק,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה,

שמי שטוב:

זה מתוכנן לפרטים.

איציק שויקי:

יש לך הערות לפי ההערות שלהם?

יוחנן וייצמן:

שימוש חוזר באבנים ופירוק, יש לכם בעיה או ש-,

שמי שטוב:

אין לי בעיה עם זה.

ציפי רון:

שרון, תראי את הבניין,

שמי שטוב:

לשלב את בתוך הבנייה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שמשי שטוב:

לשלב את זה בבנייה, אני לא חושב שזה בעיה.

ציפי רון:

את הבניין,

יוחנן וייצמן:

הקומות למטה זה בית מדרש אמור להיות?

שמשי שטוב:

כן, כן, כל הקומות למטה זה בית מדרש, יש שמה איזה 750 מטר בערך שהם מיועדים למוסדי.
עשינו במצגת, אני לא יודע מי,

שרון דינור:

המצגת, הנה. אופס, סליחה רגע, אני פותחת.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לנו את המיקום של הארון קודש?

שמשי שטוב:

של?

יוחנן וייצמן:

של הארון קודש.

שמשי שטוב:

אה, בוודאי. פה.

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

איציק שוויקי:

ארון קודש (לא ברור) במזרח.

שרון דינור:

להוריד?

שמשי שטוב:

כן, זה הבניין המדובר היום, עם עוד קומה אחת מעל, זה מוסדי, זה מוסדי, ועוד שקף אחד. כאן, אתם רואים את היציאה הזאת של הארון קודש,

יוחנן וייצמן:

ומעליו אין,

שמשי שטוב:

אין מעליו בינוי בכלל, מתוכנן מחוץ ל(לא ברור) של הבניין. זה קומת בית מדרש עם גלריה, (לא ברור) תת קרקעי עם גלריה מעליו. זה קומת הגלריה.

שרון דינור:

תגיד, בדקתם אפשרות להתחבר עם החלקה שעל ציר רק"ל?

שמשי שטוב:

בדקנו כמה שנים. ישבנו איתם במשא ומתן,

שרון דינור:

כי באמת הרעיון של התכנון כולל היה לנסות להשיג benefit יותר גדול,

שמשי שטוב:

השקענו בזה ים של עבודה וים של כסף, עורכי דין, והקמנו,

שרון דינור:

אז מה, הם לא רוצים כאילו?

שמשי שטוב:

יש להם, כל אחד רוצה שתיים שלוש דירות, משהו לא פרופורציונלי בדרישות, וגם אין יכולת להתאגד, בגלל שכל אחד מושך את זה לכיוון שלו. רוצים כל הדיירים להיות יזמים ביחד, לא מוכנים לחתום על,

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו.

חיים כהן:

אני חושב שדווקא כשהפרויקט הזה יתחיל לצאת לכיוון פרסום וזה, אז אם יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז הם יתעוררו. כן.

חיים כהן:

אז הם יתעוררו. אם לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כרגיל. בסדר, יאללה, סיימנו.

שמשי שטוב:

רגע, הייתי שמח על הנושא של האבנים, אם היה אפשר לוותר עליהם, נראה לי,

שרון דינור:

רגע, אני סתם תוהה, אם יתעוררו, אתה חושב שאתה תחזיר אחורה או שזה?

שמשי שטוב:

(לא ברור) הם יתעוררו?

יוחנן וייצמן:

לא, התשובה היא, אני יכול לענות במקומו? התשובה היא כן. כי למה, כי הוא עושה בית כנסת.

שמשי שטוב:

אני,

יוחנן וייצמן:

זה הכל. ברור,

שרון דינור:

לא, אני אומרת, אני רואה את הערך של החיבור פשוט.

יוחנן וייצמן:

כולם רואים את הערך של החיבור.

איציק שוויקי:

מה זה בית כנסת, אנשים לא רוצים בית כנסת?

שמשי שטוב:

אני המרוויח הגדול מחיבור.

איציק שוויקי:

רגע, אנשים לא רוצים בית כנסת?

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אם הוא מתחבר עם עוד בניין אז בית הכנסת שלו הרבה יותר גדול,

חיים כהן:

(לא ברור) בקומה ראשונה,

שמשי שטוב:

הקונטור גדל,

איציק שוויקי:

(לא ברור) שיורידו אותו למטה.

שמשי שטוב:

הייתי שמח,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא לא צריך להצטמצם, היום יש לו מגרש של 300, ככה הוא יכול לעשות בית כנסת של 700, של 800.

שמשי שטוב:

בדיוק, זה הרעיון. זה מה שניסינו לעשות,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שמשי שטוב:

אנחנו באנו והצענו להם,

יוחנן וייצמן:

זה לא שאלה,

שמשי שטוב:

שקומות המסד תהיה הרבה יותר גדולה.

חיים כהן:

מה התחלת לדבר על האבנים?

שמשי שטוב:

הייתי מעדיף, אני ברשות, לא רואה איזה ערך גדול בכל הסיפור של השימור שמה, אתם יכולים לראות את הצילום של הבניין, זה לא איזה,

שרון דינור:

אנחנו לא ראינו ערך בשימור פה גם כן.

שמשי שטוב:

לא, גם בעניין החזרת האבנים, אני לא יודע בדיוק (לא ברור),

איציק שוויקי:

(לא ברור) את זה עכשיו,

שרון דינור:

אה, אנחנו רוצים החזרת האבנים זה מה שאנחנו רוצים לפיתוח שטח. אבנים היסטוריות,

יוחנן וייצמן:

לגדרות, זה לא חייב להיות דווקא לבניין.

ציפי רון:

רוצים לראות (לא ברור),

שרון דינור:

לא, לפעמים גם לקומת קרקע, כאילו, איפה שאפשר לשלב את זה, יהיה לך גדר למתחם הזה, חומת
אבן,

יוחנן וייצמן:

נכתוב את זה לבחון, לא להתאים. בסדר.

שמשי שטוב:

בסדר, אני יודע, אני מעדיף, יצאנו מנקודת הנחה ש (לא ברור) בשימור.

ציפי רון:

לא לזרוק, לא לזרוק דבר טוב, לא לזרוק אבן. חצבו את זה, סיתתו את זה.

שמשי שטוב:

אני אצטרך לבחון את זה מה זה משליך עליי בסוף בפועל, בסופו של יום בשילוב של תכנית הבנייה.

יוחנן וייצמן:

יש לבחון שילוב בשלב ההיתר.

שרון דינור:

טוב, בסדר. יש לי עוד רעיון,

שמשי שטוב:

אין בעיה, אין בעיה.

ציפי רון:

(לא ברור) לשילוב.

איציק שוויקי:

אתה עושה גדר לבית,

ציפי רון:

אבנים נהדרות, חבל.

שמשי שטוב:

בסדר גמור.

איציק שוויקי:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

יאללה, בסדר.

שמשי שטוב:

תודה רבה לכולם.

איילת אפללו:

תודה. אני יכולה לקחת איתי, נכון?

מורן בן זיו:

כן, כן.

איילת אפללו:

תודה.

יוחנן וייצמן:

אז בד' נכתוב מאושר, הגובה, את בכלל מורידה את זה. מאה אחוז, הכי טוב. בג',

שרון דינור:

אני, לא, מה שחשבתי, היה לי איזה רעיון עכשיו כשהוא אמר, כי אנחנו חושבים שאם, צריך לתמרץ את ה-, נכון? את האיחוד של,

יוחנן וייצמן:

את החיבור.

שרון דינור:

אז אני חשבת שיוכל להיות, הרי אם היית נותן לו קו אפס צידי פה, לשכן, אז אמנם הוא לא היה יכול לפתוח לו פתחים כרגע, אבל הוא כן היה יכול, זה היה יכול לתמרץ את הבניין השני.

יוחנן וייצמן:

אבל השני לא ייתן לו לבנות באפס אם הוא לא, אני בעד, אבל איך? זה לא יהיה בר ביצעו.

שרון דינור:

כי אתה אומר לו, כשאתה תבוא גם אתה תוכל לעשות אפס, זה לא יהיה בר ביצוע?

יוחנן וייצמן:

יש כרגע שכן שם בקומה,

שרון דינור:

כי אז אתה עושה את כל הפינה,

יוחנן וייצמן:

יש שכן שם בקומה שנייה ואתה מגיע אליו לאפס. מה הוא יגיד?

שרון דינור:

אלף אתה לא מגיע אליו לאפס, אתה מגיע אליו,

יוחנן וייצמן:

לאפס מהצד שלך.

שרון דינור:

לאפס מהצד שלך.

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

הוא יש לו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני בעד, את צודקת,

שרון דינור:

לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אני איתך.

שרון דינור:

אני לא יודעת. מצד שני אולי זה קצת גנגסטרי לעשות את זה, אני לא יודעת אם זה, זה סתם,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה,

שרון דינור:

משהו שחשבתי עליו כרגע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, תנסחי את זה, יש לבחון הרחבה לקו אפס. השאלה, שוב,

דוד היימן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה הוא ברשות רישוי יקבל את זה.

דוד היימן:

כאן לא סיימת את המשפט, בג'.

שרון דינור:

אתה יודע מה? בוא נכניס את זה ככה, אני אכתוב את זה ככה.

יוחנן וייצמן:

אחרי זה, אבל השכן ליד, נגיד הוא יקבל את זה ברשות רישוי, זאת אומרת, איך אנחנו,

שרון דינור:

לא, אולי נכתוב את זה בתור הנחיה, שאולי תכנון עיר יצליחו לעשות את זה.

דוד היימן:

(לא ברור) סעיף מסודר .

יוחנן וייצמן:

איך עושים את זה?

דוד היימן:

יש לבחון,

יוחנן וייצמן:

תני לי סעיף.

דוד היימן:

כתוב להציג,

שרון דינור:

כי הוא קטע אותי באמצע.

יוחנן וייצמן:

תני לי סעיף בתקנון, תקריאי לי סעיף בתקנון.

איציק שוויקי:

(לא ברור) הוא יעזוב את הארץ.

ציפי רון:

ברור.

איציק שוויקי:

הוא יעזוב את הארץ לתמיד. תזכרי מה שאני אומר.

יוחנן וייצמן:

שלום, בהצלחה. אני לא נוסע לאילת, אני לחרמון.

איציק שוויקי:

(לא ברור) על כלום ועכשיו הוא עושה מיליארדים.

ציפי רון:

כן.

איציק שוויקי:

וויצמן, (לא ברור) אני רוצה,

יוחנן וויצמן:

בוועדה הבאה, אני חייב עם חיים משהו, אחרי זה נדבר.

איציק שוויקי:

לא, אבל אני צריך אותך בשביל לא לדבר.

ציפי רון:

סיימנו את הישיבה?

יוחנן וויצמן:

עוד דקה נסיים.

איציק שוויקי:

אני צריך אותך בשביל המחשב, לא בשביל לדבר.

יוחנן וויצמן:

בשביל המחשב? קח אותו.

איציק שוויקי:

לא, אתה צריך אותו.

ציפי רון:

שרון,

איציק שוויקי:

אתה צריך,

יוחנן וויצמן:

אני חייב לעשות איזה שיחה דחופה.

ציפי רון:

אני צריכה אותך לרגע.

שרון דינור:

רגע, אני לא סיימתי, ברשותכם.

ציפי רון:

לא, לא, בסדר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את מי? מה? לא, החברות שלהם הוא פוקעת.

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד כמה וועדות אתם פה?

איציק שוויקי:

עוד אחת.

חיים כהן:

בסדר, תחדש את זה,

ציפי רון:

בסוף מרץ. בסוף, לא, בסוף מרץ?

איציק שוויקי:

כן.

ציפי רון:

או בסוף פברואר?

דני ליבמן:

סוף מרץ.

ציפי רון:

סוף מרץ.

דני ליבמן:

ומרץ זה 31 ימים, אז עוד יום. זהו.

ציפי רון:

בסוף מרץ,

דני ליבמן:

מרץ ייגמר בשלב מסוים.

ציפי רון:

סוף מרץ זה פוקע.

יוחנן וייצמן:

מצידי גם אם אתם לא חברים, אתם מוזמנים לפה.

איציק שוויקי:

לא, אני לא, אני רוצה שאנחנו נהיה חברים.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, תפסיק להיות נעכס. ההבדל היחיד זה אם אתה מקבל תלושי חניה או לא.

איציק שוויקי:

לא קיבלתי,

יוחנן וייצמן:

אני יודע. זה הכל, אז בוא נירגע.

איציק שוויקי:

לא, אני לא מקבל כלום, שום דבר,

יוחנן וייצמן:

אני יודע.

איציק שוויקי:

כלום. לא חניה, לא כלום. אני בא בשביל להתנדב בירושלים, לא לקחתי כלום.

יוחנן וייצמן:

איך ניסחת?

איציק שוויקי:

נוסע ברכבת הקלה. יאללה.

חיים כהן:

תודה רבה לכולם.

איציק שוויקי:

אתה חוזר לפה או שאת המדבר איתו?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה, חיים, יארוך לי דקה עם שוויקי. שוויקי, כמה זמן יארוך לנו?

איציק שוויקי:

חמש דקות.

יוחנן וייצמן:

חמש?

איציק שוויקי:

ללמד אותך. ללמד אותך.

יוחנן וייצמן:

מה אתה הולך ללמד אותי?

איציק שוויקי:

משהו במחשב. לך איתו, לך, אני (לא ברור),

חיים כהן:

(לא ברור) לחדר.

דני ליבמן:

הוועדה צריכה להיות (לא ברור),

רפאל:

סיימנו, מורן?

יוחנן וייצמן:

עוד שניה, עוד שניה.

רפאל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

תקריאי רק מה כתבת.

חיים כהן:

אתה בא, יוחנן?

שרון דינור:

מדיניות רק"ל ומע"ר צפון מעודדות את איחוד החלקות (לא ברור) ציר רק"ל. לאור האמור, ניתן לשקול בניין בקו אפס כלפי מערב, הבניין שבין רחובות הבוכרים ובר אילן יוכל להיצמד אליו בקו אפס, כאשר תוגש תכנית משלימה בהתאם למדיניות. זהו.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. ולכתוב להם, ככל שהבניין לא יגיש תכנית אז אין אפס.

חיים כהן:

זה אוטומטית.

יוחנן וייצמן:

השאלה איך עושים את זה תב"עית.

שרון דינור:

כתבנו לשקול.

חיים כהן:

לשקול, זה אומר שאתה, כמו שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

חיים כהן:

תלמד (לא ברור).

שרון דינור:

טוב, זהו.

יוחנן וייצמן:

איציק, תודה רבה, אני מגיע איתך, אני רץ, אני משאיר את המחשב.

איציק שוויקי:

אתה הולך?

יוחנן וייצמן:

אני הולך אליו לכמה דקות. סיימנו, סיימנו.

איציק שוויקי:

סיימנו.

סיום הדיון